

ΤεχνοΑστικό 1.0

Σχεδιάζοντας Αστικούς Πυκνωτές στο Ιστορικό Κέντρο της Λάρισας
Τσιάχας Κωνσταντίνος

TechnoCivic 1.0

Designing Urban Capacitors in Larissa Historic Centre
Tsiachas Constantinos

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης
Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών "Αστική Ανάπλαση και Ανάπτυξη"
Ιούνιος 2018

a.

Το κέντρο της πόλης δεν είναι ποτέ ένα απόλυτο “είναι” αλλά ένα συνεχώς μεταλασσόμενο “γίγνεσθαι”. Δεν είναι κατάσταση. Είναι διαδικασία. Αυτό το προτσές μπορεί να φορτιστεί θετικά απο το αξιακό δυναμικό των Τεχνων και της Τεχνολογίας σε ένα σύστημα όπου το ενδιαμέσο κρίσιμο υλικό μεταξύ των δύο αυτών "αστικών οπλισμών" και επικαρπωτής της υπεραξίας των ποιοτήτων που παράγει είναι ο χρήστης της πόλης.

Η πόλη της Λάρισας και το ιστορικό της κέντρο, με τα τοπικά και υπερτοπικά χαρακτηριστικά του χρησιμεύει σαν το πρώτο πεδίο έρευνας μεθόδων και πρακτικών εμπλουτισμού της αστικής εμπειρίας των χρηστών του, μέσω συμμετοχικών τεχνολογικών και καλλιτεχνικών δράσεων αισθητηριακών εμπειριών που θα συνεισφέρουν στην πύκνωση και διάχυση ποιοτήτων υπεροχής, διαφορετικότητας, ποικιλίας, στο πλαίσιο και της ενίσχυσης του νεοϊσοθετημένου brand "Larissa Open City".

Εξερευνούμε επίσης πως σε αυτό το παγκοσμιοποιημένο και ψηφιοποιημένο αστικό περιβάλλον των αλλαγών της νεοτερικότητας και των ευκαιριων, αυτός ο σχεδιασμός αστικών πυκνώσεων με την εμπλοκή και τη προσέλκυση της Τέχνης και της Τεχνολογίας δύναται να γεννήσει ένα νέο αξιακό σύστημα ήθους και αισθητικής, μια αειφόρο εκπαίδευση αριστείας για τους νέους αστούς.

Αυτή είναι η νέα αστική ενυδάτωση που η θεωρία του ΤεχνοΑστικού προτείνει.

Λέξεις κλειδιά:

Τεχνολογία, Τέχνη, Αστικός Πυκνωτής, Ιστορικό κέντρο, Λάρισα,

a.

The city center is never an absolute "is" but an ever-changing "happening". It is not a situation. It's a process. This process can be positively charged by the potential value of Arts and Technology in a system where the critical intermediate material between these two "urban reinforcements" and also beneficent of the surplus value of the qualities it produces is the Human-Urban Citizen.

The city of Larissa and its historical center, with its local and national characteristics, serve as the first field of research of methods and practices for enriching the urban experience of its users through the design of participative technological and artistic actions of sensory experiences that will contribute to the condensation and dissemination of qualities of Superiority, Diversity, Variety, Flow within the framework of and support for the newly-formed brand "Larissa Open City".

We also explore that in this globalized and digitized urban environment of changes, modernity and opportunities, urban planning with the involvement and attraction of Art and Technology can create a new value system of Ethics and Aesthetics, a sustainable education of excellence for People-Citizens.

This is the new urban hydration that Techno Civic proposes.

Keywords:

Art, Historic Center, Technology, Urban Capacitor, Larissa

Εισαγωγή

- 1 | Δικτύωση
- 2 | Αρχιτεκτονική
- 3 | Branding
- 4 | Αστική Εξέλιξη & Δημιουργικότητα
- 5 | Phygital
- 6 | Ιστορικό Κέντρο
- 7 | Leadership
- 8 | Smart City
- 9 | Αρχές Σχεδιασμού
- 10 | Αισθητική
- 11 | Ηθική
- 12 | Προοπτική (Νυχτερινή Περιήγηση)
- 13 | Ανεκτικότητα / Επιχειρηματικότητα
- 14 | TechnoCivic 1.1

Παράρτημα

Τσιάχας Κωστής "Προοπτική / Νυχτερινή Σύνθεση" (Mondrian - Composition II)

Εισαγωγή

Εισαγωγή

*A city is the place of availabilities.
It is the place where a small boy, as he walks through it, may see something
that will tell him what he wants to do his whole life.*

Louis Kahn
Αμερικανός αρχιτέκτονας (1901-1974)

Το ιστορικό κέντρο της Λάρισας, κύριο αλλά όχι μοναδικό αντικείμενο αυτής της εργασίας, θεωρείται εδώ ως πεδίο εφαρμογής μιας θεωρίας που επιχειρώ να αναπτύξω, του ΤεχνοΑστικού (TechnoCivic). Πιστεύω ότι αυτή η θεωρία, ανεξάρτητα από τις δικές μου γνώσεις, μπορεί να οδηγήσει σ' έναν πιο ολοκληρωμένο και πολυφασματικό τρόπο ανάλυσης, σχεδιασμού και τελικά βελτίωσης της αστικής εμπειρίας στα σύγχρονα αστικά τοπία. Κι αυτή η ανάλυση έχει ως στόχο να συνεισφέρει σε ένα νέο διάλογο και μια νέα προβληματική που επιθυμώ να αναπτύξω για την πόλη στην παρούσα ψηφιακή εποχή της δικτύωσης και της ψηφιοποίησης και ιδιαίτερα για την σχέση του ιστορικού κέντρου της πόλης με τους χρήστες του. Απώτερος και ιδανικός στόχος, η παραγωγή ενός συνεχώς ανανεωμένου οδικού χάρτη, ενός online εγχειριδίου οδηγιών, ένα νέο όραμα αστικής ζωής, που θα εφαρμόζει τις αρχές του ΤεχνοΑστικού για την ανάπτυξη της κοινωνικής ευτυχίας και της προσωπικής ανάπτυξης μέσω της αναβάθμισης του αστικού χώρου. Η δημιουργία ενός αστικού περιβάλλοντος πιο ευνοϊκού για τη ζωή και η ζωτική ανάγκη να γίνουμε δέκτες μιας νέας αυθεντικής αισθητικής και ηθικής δόνησης είναι τα δύο σταθερά σημεία αναφοράς μου.

Το ΤεχνοΑστικό αφορά μια βιώσιμη, ευέλικτη και προσαρμοζόμενη αστική θεωρία που θα μπορούσε να εφαρμοσθεί εντός μιας ευρύτερης αστικής περιοχής, αλλά που κύρια και πιο δραστικά λειτουργεί εντός των ιστορικών κέντρων. Χρησιμοποιεί σαν "εγχειρίδιο λειτουργίας" ένα αξιακό σύστημα ποιοτήτων εμπνευσμένο από τις Τέχνες και την Τεχνολογία, ενώ παράλληλα επιχειρεί να εξηγήσει, να μελετήσει, να σχεδιάσει και να αναπτύξει τις συνδυαστικές δράσεις αυτών των δυο "αστικών οπλισμών", των τεχνών και της τεχνολογίας. Ίσως επίσης, με αυτή την εργασία να επιχειρώ να ψηλαφίσω αυτή την μοναδική συνδυαστική ενεργειακή δυναμική αυτής της σύμπραξης και τον τρόπο που μπορεί να γίνει προσβάσιμη και χωρίς αποκλεισμούς σε όλους τους χρήστες του ιστορικού κέντρου.

Βασικό στοιχείο σε αυτή τη αναπτυσσόμενη θεωρία είναι ο Αστικός Πυκνωτής. Πυκνωτής, στη φυσική, ονομάζεται ένα σύστημα δύο γειτονικών αγωγών ανάμεσα στους οποίους παρεμβάλλεται μονωτικό υλικό όπως αέρας ή πλαστικό. Οι δύο αυτοί αγωγοί ονομάζονται οπλισμοί του πυκνωτή. Βασικό χαρακτηριστικό κάθε πυκνωτή είναι η ιδιότητά του να αποθηκεύει ηλεκτρικό φορτίο, επομένως και ηλεκτρική ενέργεια. Αυτό λοιπόν το σύστημα υπήρξε ένα υπόδειγμα έμπνευσης όσον αφορά την διάταξη του και την δυναμική της ορολογίας.

Σχηματικά μεταφέρω αυτήν την διάταξη σε ορούς θεωρητικούς: οι δυο γειτονικοί αγωγοί αφορούν εκείνες τις δράσεις ή ενέργειες που προέρχονται από τον χώρο των Τεχνών και της Τεχνολογίας. Στη κατηγορία της Τέχνης, συμπεριλαμβάνω εφαρμογές από τις καλές και από τις εφαρμοσμένες τέχνες. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στην Αρχιτεκτονική, στην Γλυπτική, στην Ζωγραφική και στην Χαρακτική, στη Λογοτεχνία, στη Μουσική, στο Θέατρο, στη Κινηματογραφία, στη Φωτογραφία, στα Κόμικς και στα Graffiti, στο Βιομηχανικό Σχεδιασμό, στη Διακόσμηση, στη Μόδα, στη Γαστρονομία και στο Γραφιστικό Σχεδιασμό. Στην κατηγορία της Τεχνολογίας αναφέρομαι στις Τηλεπικοινωνίες, στο Διαδίκτυο, στην Ψηφιοποίηση, στην Αυτοματοποίηση, στην Τεχνητή Νοημοσύνη (AI), στην Εικονική και Επαυξητική Πραγματικότητα (VR / AR), στη Ρομποτική, στην Βιο και Νανο Τεχνολογία.

Το περιβάλλον αναφέρεται στο ιστορικό κέντρο των πόλεων και εδώ, στην συγκεκριμένη εργασία, πιο ειδικά, στο ιστορικό κέντρο της Λάρισας. Το ενδιαμέσο "υλικό" που παρεμβάλετε και αντλεί ποιότητες από την ενέργεια που ο συνδυασμός των δυο παράγει, είναι ο χρήστης της πόλης. Για τον όρο Αστικό Πυκνωτή και τις ιδιότητες του που επιχειρώ να ανακαλύψω, θα μιλήσω αναλυτικά αργότερα. Θα χρησιμοποιήσω επίσης αρκετά συχνά τον όρο "Αστική Πύκνωση", για τον οποίο θα αναφερθώ επίσης παρακάτω. Με τον όρο αυτό αναφέρομαι στη λειτουργία εκείνη κατά την οποία ο χρήστης του αστικού περιβάλλοντος έρχεται σε επαφή και αλληλεπιδρά συνειδητά (ή) και ασυνείδητα με τις ποιότητες που παράγουν οι διασταυρούμενες ενέργειες ενός αστικού πυκνωτή. Μέσα στο πλαίσιο αυτής της έννοιας που επιδιώκω να αναπτύξω, ο Αστικός Πυκνωτής μπορεί να αποτελεί ολόκληρο το κτιριακό συγκρότημα του Μύλου του Παπά, αφού (ή όταν) συνδιάζει ποιότητες τέχνης και τεχνολογίας, όπως επίσης και ένα γκράφιτι Επαυξημένης Πραγματικότητας (Augmented Reality) στο μέγεθος μια κόλας A4 σε ένα στενάκι του κέντρου. Οι βάσεις για αυτές τις επιδιώξεις αναζητούνται λοιπόν και κατά κύριο λόγο σε μια συνδυασμένη, οργανική και καθοριστική εμπλοκή των Τεχνών και της Τεχνολογίας με πλατφόρμα αυτής της συνέργειας το κέντρο της πολης.

Το ΤεχνοΑστικό αυτή τη στιγμή ένα κατά βάση πειραματικό μοντέλο σκέψης, μια αστική υπόθεση εργασίας, βασισμένο στη βαθιά επιθυμία κατανόησης, σχεδιασμού και εν τελεί μετάλλαξης του ελληνικού αστικού τοπίου μέσω της αλλαγής σκέψης των χρηστών του. Το μέγεθος της πόλης της Λάρισας, όπως και του ιστορικού της κέντρου καθιστούν αυτή τη αναζήτηση ιδανική και εύκολα προσαρμόσιμη σε ανάλογο ή κοντινού μεγέθους πολεοδομικά συγκροτήματα (Πάτρα, Ηράκλειο, Βόλος, Ιωάννινα.) Μέσω αυτής της εργασίας επιδιώκω επίσης να ιχνηλατήσω την ιδέα για τον εμπλουτισμό της αστικής εμπειρίας στο ιστορικό κέντρο της Λάρισας μέσω του σχεδιασμού συμμετοχικών τεχνολογικών και καλλιτεχνικών αισθητηριακών εμπειριών με σκοπό την πύκνωση και διάχυση εκείνων των ποιοτήτων υπεροχής, διαφορετικότητας, ποικιλίας και ροής στο πλαίσιο της διάδοσης και ενίσχυσης του νέου brand της πόλης: "Larissa Open City" όπως επίσης και μια νέας κοινωνικής και αστικής "ενυδάτωσης" της πόλης. Παράλληλος και ισοβαρής σκοπός αυτής της εργασίας να ερεθίσει περιέργειες και να ενεργοποιήσει προσωπικότητες, έτσι ώστε ίσως να σταθεί ένα σημείο εκκίνησης μιας συζήτησης για το πως κατανοούμε το Ιστορικό Κέντρο της Λάρισας, πως το βιώνουμε σαν μέρος της ολότητας της μητροπολιτικής Λάρισας και μέσω αυτής της κατανόησης να παράξει μια εργαλειοθήκη ιδεών και πρακτικών που θα δοκιμάζουν να περιορίσουν τις υπάρχουσες παθογένειες και θα ενισχύουν τις οποίες αρετές ώστε η βελτίωση της αστικής εμπειρίας εντός αυτού, να μπορέσει να αποτελέσει παράδειγμα και βάση αντιγραφής για τη βελτίωση και αναγέννηση του σύγχρονου ελληνικού αστικού τοπίου γενικότερα.

Επιδίωξη της θεωρίας του ΤεχνοΑστικού είναι να χαράξει μια θεωρητική ατζέντα η οποία όταν μετουσιωθεί σε πράξη με τη μορφή δράσεων, ενεργειών, αναπλάσεων, αρχιτεκτονικής ή πολεοδομίας να καταφέρει να κοινωνήσει μια αλήθεια: Την αλήθεια μιας νέας σύγχρονης αυθεντικής ελληνικής αστικής εμπειρίας. Κι αυτή η εμπειρία θα μεταδοθεί μέσω εικόνων, πράξεων και αφηγημάτων όπως αυτά μπορούν να προσφερθούν διαμέσου των Τεχνών και της Τεχνολογίας στο καθορισμένο και ιδιαίτερο αστικό περιβάλλον του κέντρου της πόλης. Η Τέχνη, εδώ ιδωμένη ως παράσταση-απεικόνιση ενός καθορισμένου ιδεώδους κάλλους και η Τεχνολογία, ως το αποτέλεσμα της εφαρμογής της επιστημονικής γνώσης για πρακτικούς σκοπούς, θα είναι πάντα οι δυο κύριοι, μοναδικοί και αλληλοσυμπληρούμενοι αγωγοί αυτής της διεργασίας.

Εδώ λοιπόν, στο ιστορικό κέντρο της Λάρισας, στις ανοιχτές πλατείες του και στα σκιερά απόμακρα σοκάκια του, η ένωση που μας συνδέει ως Πολίτες - Αστούς είναι μια Κοινή Αλήθεια: Αυτή η συμπεριληπτική κοινότητα του αποκεκαλυμμένου Υλικού και Άυλου δυναμικού, ενός αδιάρکتου συστήματος γειτονικών αγωγών, που στην ένωση τους δεν παρεμβάλετε μονωτικό υλικό αλλά ο Πολίτης. Αυτός που συγχρόνως φορτίζει και φορτίζεται από τις ποιότητες που οι δυο Αστικοί Οπλισμοί εκπέμπουν, δημιουργώντας αυτή τη νέα θεωρία, ένα νέο σχέδιο για την πόλη.

Επιχειρώ μέσω αυτής της εργασίας να εξερευνήσω με μια πιο ανοιχτή οπτική τομείς και εκφάνσεις της τέχνης ή της τεχνολογίας φαινομενικά εντελώς αντίθετους μεταξύ τους, όπως για παράδειγμα τη Δυκτίωση και την έννοια του Smart City, την σημασία της Αισθητικής ή του Branding. Θα αναφερθώ στην Ηθική, στην Ηγεσία, στην Ανεκτικότητα και στην Επιχειρηματικότητα. Θα αναφερθώ σε ποιότητες και λειτουργίες, μέσα από τις οποίες πιστεύω βαθειά ότι θα αντλήσουμε "πόσιμη σκέψη" για να αρχίσουμε να οικοδομούμε μια νέα, προσαρμόσιμη και αποδοτική θεωρία για τις πόλεις, το ΤεχνοΑστικό. Περισσότερο θα θέσω ερωτήματα και θα εκθέσω προβληματισμούς και λιγότερο θα απαντήσω ή θα προτείνω. Αυτή η εργασία υπήρξε για μένα η προσωπική μου δεξαμενή σκέψης. Μοιράζομαι με αγάπη τις ακατέργαστες συλλογιστικές μου ελπίζοντας να καταστεί μια κοινή αφετηρία ανακάλυψης και δημιουργίας.

Γιατί το ΤεχνοΑστικό είναι το σχέδιο μιας πόλης που θα μπορεί να ζήσει κανείς. Και να το ζεις σημαίνει να είναι δημιουργικός.

ΔΙΚΤΥΩΣΗ

Δικτύωση

If you want to go fast, go alone. If you want to go far, go together.

Αφρικάνικο γνωμικό

Το ΤεχνοΑστικό έχει να κάνει με τα Δίκτυα. Οποιοδήποτε είδους δικτύου. Η έννοια της δικτύωσης, ψηφιακής ή φυσικής αντανάκλα τις κομβικές εκείνες ποιότητες της ενσωμάτωσης και της επικοινωνίας. Είτε πρόκειται για σύνδεση υπολογιστών σε κάποιο τοπικό ή ευρύτερο δίκτυο υπηρεσιών διοίκησης της πόλης, είτε αφορά το δίκτυο πεζοδρόμων που διατρέχει το ιστορικό κέντρο στην επιφάνεια της πόλης, πολύτιμα περιουσιακά στοιχεία και τα δυο, είτε στο δίκτυο οπτικών ινών κι από εκεί στο οργανωμένο δίκτυο δημόσιων και ιδιωτικών χώρων δημιουργικού σχεδιασμού και παραγωγής πολιτικής. Η δικτύωση αφορά ακόμα και την έμφυτη ανάγκη των ανθρώπων για επικοινωνία και μοίρασμα. Αφορά την κοινωνική δικτύωση και τις ψηφιακές εφαρμογές της (Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat κ.α.) Το ΤεχνοΑστικό χρησιμοποιεί τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να επικοινωνήσει και να διαλεχθεί με τον ίδιο τρόπο και την ίδια ευελιξία που χρησιμοποιεί το δίκτυο των πεζοδρόμων για να μοιραστεί τις ιδέες του μέσω μιας διαδραστικής αφίσας.

Ειδικά για τα ψηφιακά μέσα δικτύωσης η προβληματική που θα πρέπει να απαντήσουμε είναι πως θα μπορέσουμε να ενσωματώσουμε (ή) και να οργανώσουμε όλο αυτόν τον όγκο, τη ταχύτητα και τη ποικιλία των στιγμιαία διαθέσιμων ροών δεδομένων σε ένα σύστημα που να επαυξάνει την αστική εμπειρία του χρήστη του κέντρου. Η οργάνωση και ενσωμάτωση αυτή θα είχε ξεχωριστό ενδιαφέρον αν προχωρήσουμε σε μια "αντίστροφη μηχανική". Πως θα μπορούσαμε να αλλάξουμε ή να προσαρμόσουμε μέρη του αστικού εξοπλισμού ή λειτουργίες του φυσικού χώρου ώστε να πετυχαίναμε την επαύξηση αυτή; Πως αλλάζουμε τον τρόπο με τον οποίο αλληλεπιδράμε με το χώρο (ψηφιακό και φυσικό), τον τόπο και τον χρόνο (ψηφιακό και φυσικό) μέσω της χρήσης ποιοτήτων της τέχνης σε ένα δίκτυο;

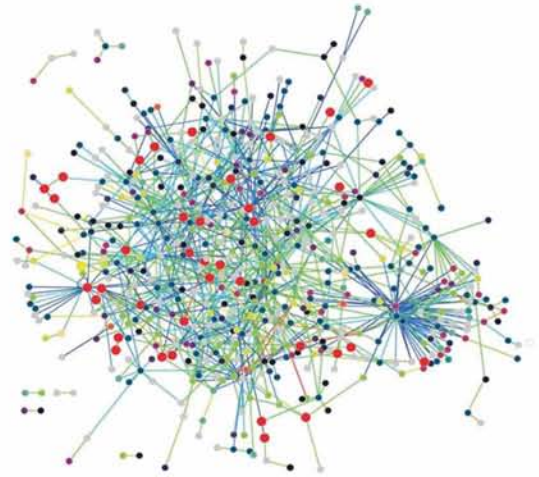
Συνεχίζοντας πάνω σε αυτό: Η συνδυαστική υποστήριξη ποικιλίας μορφών περιεχομένου, (κείμενο, βίντεο, ήχο), οι αλληλεπιδράσεις, ο διαμοιρασμός, τα διαφορετικά επίπεδα εμπλοκής του χρήστη, και ιδιαίτερα αυτός ο νέος ψηφιακός χρόνος (offline / online / livestreaming) είναι στοιχεία που ακουμπούν στις αναζητήσεις που αφορούν το ΤεχνοΑστικό. Αυτή η ολότελα ψηφιακή αντανάκλαση της πλατείας (ο χρήστης δέκτης-εκδότης μαζί) χρειάζεται να συστηματοποιηθεί σε σχέση με το φυσικό και μετά, μέσω των Αστικών Πυκνωτών να "υλικοποιηθεί" εντός αστικού χώρου.

Το ΤεχνοΑστικό το ίδιο είναι ένα είδος δικτύου. Για την ακρίβεια είναι ένα Μεγαδίκτυο. Μια διαδικτύωση χωρίς τέλος. Ένα Πολυδίκτυο. Η οριοθέτηση ηθικών κανόνων, ενός γενικού θεωρητικού πλαισίου και η, καταρχάς, δεύσμεση σε ένα αξιακό σύστημα, παράγουν συνθήκες αειφορικής διαδικτύωσης.

Σχεδιάζοντας Δίκτυα:

Ένα ανοιχτό forum για την οριοθέτηση ενός αξιακού συστήματος για την έννοια της δικτύωσης στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

Η Δικτύωση είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Δίκτυο.

Εικόνα 1 | Δίκτυο αλληλεπίδρασης πρωτεϊνών σε βακτήριο

Εικόνα 2 | Δίκτυο Οδών Ιστορικό Κέντρο Λάρισα

Εικόνα 3 | Δίκτυο Μετρό Λονδίνου

Αρχιτεκτονική

What is the city but the people?

Ουίλιαμ Σαίξπηρ

Είμαστε ένα κοινωνικό είδος που γίνεται συνέχεια πιο έξυπνο, ίσως κι επειδή είμαστε γύρω από άλλους έξυπνους ανθρώπους. Γι' αυτό ίσως και οι πόλεις ευδοκούν.

Χρειαζόμαστε μια νέα Κοινωνική Αρχιτεκτονική για να ικανοποιήσουμε την κοινωνική φύση μας. Αυτή η νέα Κοινωνική Αρχιτεκτονική δημιουργείται μέσα στο πλαίσιο του Ιστορικού Κέντρου. Δεν είναι μνημειακή, μεγαλοπρεπής, βαριά. Δε χρειάζεται μεγάλα οικόπεδα για να ανεγερθεί, ούτε κονδύλια με πολλά μηδενικά. Αντίθετα, είναι φρέσκια, ανάλαφρη, προσαρμόσιμη. Ένα είδος plug in κατασκευές στο μεγάλο λειτουργικό σύστημα που είναι η πόλη. Αυτή η Αρχιτεκτονική όσο λιτή είναι σε χρηματικούς πόρους για να στηθεί, αλλά τόσο πλούσια είναι σε εμπειρίες και ποιότητες που εκπέμπει. Γιατί μια τέτοια Αρχιτεκτονική είναι σχεδιασμένη για να συνδυάζει εκπαίδευση, ανεκτικότητα, επιχειρηματικότητα, διαδικτύωση, εκπαίδευση ξανά, καλλιέργεια, μοίρασμα. Είναι αισθητική και ηθική μαζί. Είναι το φυσικό ως αντανάκλαση του ψηφιακού. Είναι ένας Αστικός Πυκνωτής. Σε μια πλατεία, στην ανοιχτή αυλή ενός σχολικού συγκροτήματος, η κατασκευή αυτής της Αρχιτεκτονικής, μια mobile κατασκευή, είναι η μεταφορά του wall μιας ολόκληρης πολης του facebook σε ύλη. Είναι το ψηφιακό που γίνεται φυσικό και ξανά μέσα του, το φυσικό που λιώνει σε ψηφιακό. Στην ουσία αυτής της κατασκευές ενυπάρχει το πνεύμα και η θέληση για ένα ορισμένο τρόπο αστικής ζωής ο οποίος είναι αυτός που διαμορφώνεται και εμπνέεται από τους Αστικούς Πυκνωτές του ΤεχνοΑστικού. Είναι μια Αρχιτεκτονική που ξεδιψά την λαχτάρα για μια πιο αισθητηριακή αστική εμπειρία. Όσο περισσότερο χρόνο ξοδεύουμε στις οθόνες μας άλλο τόσο περισσότερο θα αναζητούμε το τρισδιάστατο. Παίζουμε με πολλαπλές ψηφιακές διαστάσεις, με επανζητικές και εικονικές πραγματικότητας όμως αναζητούμε αυτό να το μεταφράσουμε στον φυσικό κόσμο.

Στεγάζουμε αυτές τις ανάγκες σε ευέλικτα, αναδιπλούμενα, προσαρμοζόμενα στοιχεία.

Τα κελύφη σε αυτή την Αρχιτεκτονική αλληλεπιδρούν. Συγχρόνως περικλείουν και ελευθερώνουν. Η ψυχική, οικονομική, τεχνική, οργάνωση που ένας τέτοιας χώρος προσφέρει είναι ένα είδος νέου εξελισσόμενου πολιτισμού.

Κι αυτός ο πολιτισμός επιφέρει τον επανασχεδιασμό του ιστορικού κέντρου και χρησιμοποιεί μια νέα κοινωνική Αρχιτεκτονική με αξίες που τοποθετούν τον άνθρωπο στο κέντρο.

Μια νέα διασυνδεδεμένη τεχνοαστική κουλτούρα.

Αυτές οι σκέψεις, ένα πρώτο ιδεολογικό υπόβαθρο, για την κοινωνική Αρχιτεκτονική σχεδιασμού κόμβων αστικής πύκνωσης στο πλαίσιο του ΤεχνοΑστικού. Αυτή η Αρχιτεκτονική είναι μια Πύλη. Για να μας περάσει από την εποχή της ψηφιακής υπερκατανάλωσης στην εποχή του διασυνδεδεμένου βιώματος.

Τώρα στεκόμαστε στο κατώφλι του.

Σχεδιάζοντας Αρχιτεκτονική

Σχεδιασμός, Κατασκευή, Εφαρμογή ενός πρότυπου Κόμβου Αστικής Πύκνωσης (Model 36) με τη συμμετοχή του τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Η Αρχιτεκτονική είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Αρχιτεκτονική.

Εικόνα 4 | Λάρισα - Ιστορικό Κέντρο

Εικόνα 5 | Λάρισα - Ιστορικό Κέντρο

Εικόνα 6 | Λάρισα - Ιστορικό Κέντρο

Branding

Branding

Remember, a brand is a promise.

At best a dream fulfilled.

More realistically, the basic needs of life fulfilled.

AllenAdamson

(Managing Director, Landor)

Η Λάρισα είχε την σοφία να είναι πρώτη πόλη στην Ελλάδα που εκπόνησε ένα Στρατηγικό Σχέδιο Μάρκετινγκ αναγνωρίζοντας την ανάγκη για αλλαγή και εξωστρέφεια.

Αυτή η δυναμική της Λάρισας επιδιώκεται να αναδειχθεί μέσα στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής προσέγγισης που τιτλοφορείται "Λάρισα Open City" και αναζητά την αλλαγή της πορείας από την εσωστρέφεια στην ανοικτή πόλη. Μέσω αυτής της διαδικασίας που εκπονήθηκε από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας η Λάρισα ως «ανοικτή πόλη» επενδύει στην επόμενη ημέρα, στην ανταγωνιστικότητα και ελκυστικότητα, προκειμένου να αποτελέσει έναν ελκυστικό και ανταγωνιστικό προορισμό σε επιχειρηματικό και πολιτιστικό επίπεδο κατά την επόμενη 15ετία. Το Στρατηγικό Σχέδιο Μάρκετινγκ εκπονήθηκε από το Εργαστήριο Τουρισμού, Σχεδιασμού, Έρευνας και Πολιτικής του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Το Σχέδιο χωρίζεται σε επτά εξειδικευμένα "πακέτα" και εστιάζουν στον πολιτισμό και τουρισμό (open culture-tourism), στην επιχειρηματικότητα και δικτύωση (open business-networks), στους ανοικτούς χώρους και στο ποτάμι (open space-river) και στους ανθρώπους και τη ζωή της πόλης (open life-people) επιλογή που απορρέει από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τη δυναμική της πόλης σε αντίστοιχους παραγωγικούς τομείς, σε κοινωνικές δράσεις αλλά και στην ύπαρξη των αντίστοιχων υποδομών. Συμπληρωματικά ορίζονται άλλα τρία "πακέτα" στα οποία μπορεί να επενδύσει η πόλη, της έρευνας και εκπαίδευσης (open research-education), του αθλητισμού (open sports) αλλά και του τομέα της υγείας (open health-care).

Το ΤεχνοΑστικό συνεισφέρει σε αυτό το σχεδιασμό εμπλουτίζοντας τον με τις νέες τάσεις που κυριαρχούν στον χώρο του Branding. Επιχειρώντας ένα εννοιολογικό άλμα από τους "καταναλωτές" στους "χρήστες της πόλης" και πάντα με την εστίαση στους χρήστες του ιστορικού κέντρου, επισημαίνω τα στοιχεία-προκλήσεις που πρέπει να ενσωματώσουμε αρμονικά: Οι χρήστες επιζητούν το καλύτερο από όλους τους κόσμους -το φυσικό και το εικονικό, το παρελθόν και το μέλλον- και θα απαιτηθεί από τους Πυκνωτές να εκπληρώσουν αυτή την επιθυμία. Η τεχνολογία, που θα χρησιμοποιηθεί και θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη εστίαση αφορά στην Τεχνητή Νοημοσύνη (AI), στην Εικονική Πραγματικότητα (VR) στην Επαυξημένη Πραγματικότητα (AR) και στην χρήση Drones.

Χρειάζεται να εμπλακούμε στην συζήτηση για τη χρήση αυτών των τεχνολογιών εντός και προς όφελος της πόλης. Πρέπει να αναζητήσουμε συνεργασίες -με πόλεις, οργανισμούς, πρόσωπα, εκπαιδευτικά ιδρύματα και εταιρίες- και να επιδιώξουμε να πάρουμε μέρος στην διαδικασία ένταξης και προσαρμογής των στον αστικό ιστό. Την ίδια στιγμή όμως, θα πρέπει να κατανοήσουμε και να απαντήσουμε στην επιθυμία των χρηστών για απλότητα. Ο σχεδιασμός και η εισαγωγή αυτών των νέων φορέων προβολής του brand της πόλης δεν θα πρέπει να τρομάζει αλλά να εμπνέει και να χαροποιεί. Οι καινοτομίες αυτές, σωστά εφαρμοσμένες χρειάζεται να ικανοποιούν μια βασική και σύγχρονη ανάγκη, κάτι καθοριστικά σημαντικό στη ψυχολογία του χρήστη: την εξατομικευμένη εμπειρία, το μοίρασμα και την αλληλεπίδραση. Ξαναγυρνώντας στην ποιότητα της απλότητας τονίζω ένα βαθιά ανθρώπινο συστατικό αναγκαίο και αποπλιστικό: το χιούμορ. Η χαρά και το χαμόγελο. Αυτά είναι μαγικά οχήματα που "επιβραδύνουν" τις τεχνολογικές ταχύτητες για να τις κάνουν πιο προσιτές στους βηματισμούς των χρηστών. Παράλληλα το ΤεχνοΑστικό όμως απευθύνεται και επικεντρώνεται στην νέα γενιά. Σε αυτούς που γεννηθήκαν μετά το 2000. Στη γενιά που ζει παράλληλα στο Facebook, στο YouTube, στο Twitter, στο Instagram. Σε αυτούς αναζητούμε ιδέες, συμμετοχή και σε αυτούς χρειάζεται να απαντήσουμε πειστικά για την αξία του σχεδιασμού και εφαρμογής της Ανοιχτής Πόλης.

Η πόλη χρειάζεται ψυχή. Οι νέοι Αστικοί Πυκνωτές θα πρέπει επίσης να αντιπροσωπεύουν τη ψυχή της πόλης, όπως τις κοινωνούσαν για χρόνια άλλοι Πυκνωτές. Η ερώτηση που πρέπει να θέσουμε είναι η εξής: οι νέοι Αστικοί Πυκνωτές αντιπροσωπεύουν την ψυχή της Λάρισας που ατενίζει το μέλλον; Μπροστά σε αυτό το νέο σχεδιασμό της πόλης που μέσα από τις πυκνώσεις του ΤεχνοΑστικού επιχειρεί είναι κατανοητή μια ορισμένη αμηχανία. Από μια γειτονιά ή ένα δρόμο που χάνει μια λειτουργία για χάρη μιας άλλης, χάνει ένα κομμάτι της ψυχής της και προκαλεί ένα είδος ανησυχίας στους χρήστες. Αλλά η αλλαγή είναι στο DNA της Λάρισας και του ιστορικού της κέντρου. Η πόλη ήταν πάντα ανοιχτή στις αλλαγές. Όχι τυχαία ονομάζεται "Ανοιχτή Πόλη". Και τότε, η πόλη αλλαγμένη θα αλλάξει και πάλι για να ξαναγεννηθεί..

Πάνω απ' όλα, αυτό που σε τελική ανάλυση είναι όλη η λειτουργία του Branding και αυτό που πραγματικά χρειαζόμαστε είναι μια διαδικασία αυτογνωσίας. Η πόλη θα πρέπει να ανακαλύψει τι πραγματικά είναι, τι είναι αυτό που πρεσβεύει, για ποιο πράγμα πολεμά, τι την κάνει αρμονική, τι θέλει να διεκδικήσει, πως διεκδικεί να σταθεί τοπικά και υπερτοπικά. Πρέπει να κοινωνήσει λοιπόν μια αλήθεια κι αυτή η αναζήτηση της αληθείας της θα είναι ένα ταξίδι συμμετοχικό, προοδευτικό και μοναδικό. Η βάση υπάρχει. Ο ορισμός "Open City" - "Ανοιχτή Πόλη" εμπεριέχει αληθινές ποιότητες και περιγράφει εύστοχα και αυθεντικά την πραγματική ψυχή της πολης. Θα οικοδομήσουμε πάνω σ' αυτό.

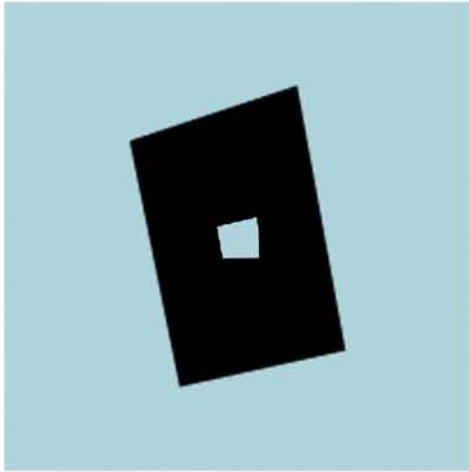
Σχεδιάζοντας City Branding:

Δημιουργία θέσης Brand Manager. Υπεύθυνος να συντονίσει τους διαφορετικούς shareholders σε ένα κοινό μήκος κύματος ώστε τα values που το brand "Λάρισα Ιστορικό Κέντρο" που θέλει να μεταδώσει να γίνουν κατανοητά και αποδεκτά από τους χρήστες.

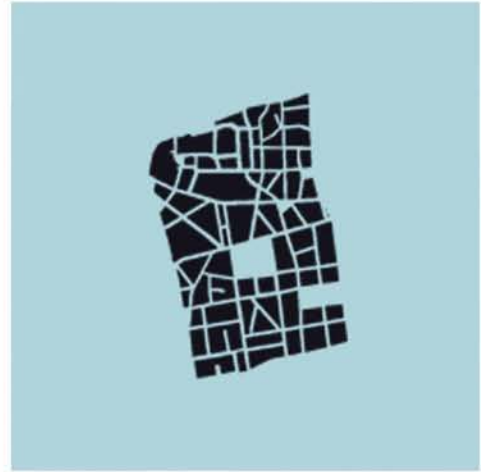
Δημιουργία θέσεων Brand Ambassador εκτός και εντός πολης. Άνθρωποι (ή ακόμα και ένα συμπαθητικό robot!) προικισμένοι με ένα ιδιαίτερο χάρισμα γοητείας στο να μεταδώσουν τη δική τους αυθεντική προσωπική αφήγηση για την εμπειρία του να είσαι χρήστης του κέντρου.

Web portal "www.larissa.center" θα μπορούσε να συγκεντρώνει και να μοιράζεται πληροφορίες αποκλειστικά για το Ιστορικό Κέντρο.

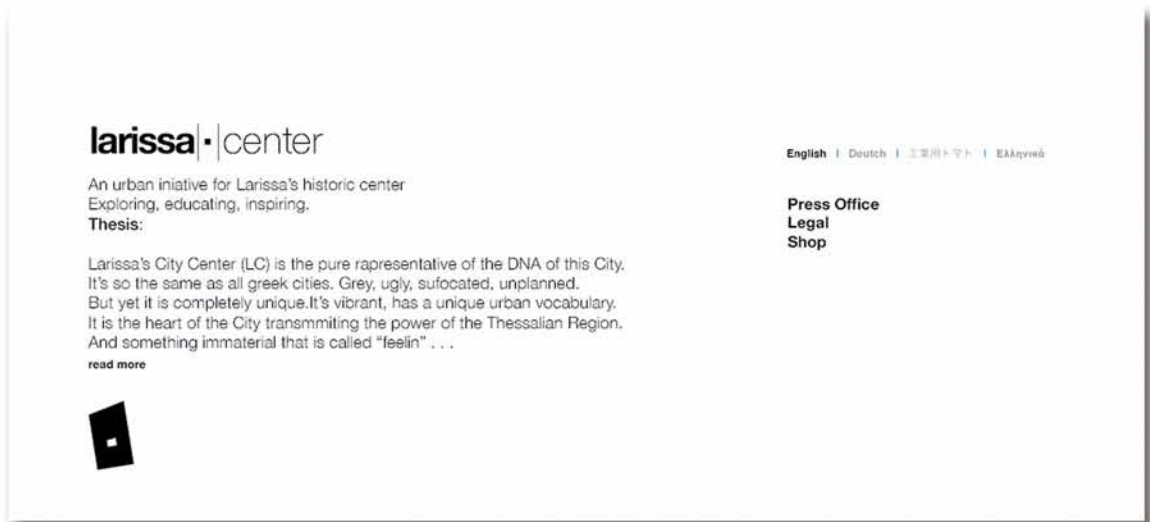
Το City Branding είναι ένας Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι City Branding.

Εικόνα 7 | Λογότυπος Ιστορικού Κέντρου 1

Εικόνα 8 | Λογότυπος Ιστορικού Κέντρου 2

Εικόνα 9 | Mockup σελίδας www.larissa.center

Εικόνα 9 | Λογότυπος 3

Αστική Εξέλιξη & Δημιουργικότητα

Creativity is just connecting things. When you ask creative people how they did something, they feel a little guilty because they didn't really do it, they just saw something. It seemed obvious to them after a while. That's because they were able to connect experiences they've had and synthesize new things.

Steve Jobs
(Ιδρυτής της Apple)

Θα επιχειρήσω να κάνω μια συμπαγή ιστορική ανασκόπηση στην εξέλιξη του αστικού χώρου της Λάρισας τα τελευταία 40 χρόνια, στον μετασχηματισμό της από το "παλιό" είδος πολης στο τωρινό κι από κει στο νέο, αυτό που ανατέλλει αναπτυσσόμενο και διαμορφούμενο μέσα στην ρέουσα ψηφιακή επανάσταση προσδοκώντας να φωτίσω ειδικά ένα σημείο που θεωρώ κομβικό στη όλη θεωρία: Την ποιότητα της δημιουργικότητας και πως αυτή αναδύεται μαζί και μέσα από τις τεχνολογικές και επακόλουθες κοινωνικές αλλαγές, σημεία και καταστάσεις που πάντα μου εμφάνιζαν ενδιαφέρον στη πόλη. Θα δοκιμάσω να εξομοιώσω την πόλη με ένα σύστημα παραγωγής γνώσης, πλούτου και πολιτισμού.

Το παρελθόν που έχει (σχεδόν) φύγει

Το σύμβολο του παλιού αστικού τύπου της Λάρισας ήταν το "εργοστάσιο". Η μαζική παραγωγή. Η πόλη η ίδια θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κι αυτή ως "μηχανή" με την έννοια ότι η διοίκηση της, η οργάνωση της, το "στυλ" της, είχε τον ιεραρχικό τύπο διοίκησης μιας μεταποιητικής μονάδας παραγωγής. Οι δομές της πολης (εννοώ κοινωνικές, διοικητικές, πολιτικές) είναι ξεκάθαρες, άκαμπτες, "κάθετες" και δεν υπάρχει μια βαθιά και ουσιαστική αμοιβαία εταιρική -με την έννοια της συνεργασίας- σχέση πολίτη-πολης ή αν υπάρχει είναι αποσπασματική και αδύναμη. Η γενικότερη συμμετοχή του πολίτη στα της πολης είναι χαμηλή και ούτε και ενθαρρύνεται. Η αστική μετακίνηση επικεντρώνεται στο αυτοκίνητο, οι πεζοί φαίνεται λιγότερο σημαντικοί και οι χώροι εργασίας, αναψυχής και κατοικίας είναι απομονωμένοι και διακριτοί. Ο πολιτισμός επικεντρώνεται κυρίως στην παραδοσιακή μορφή του "πολιτιστικού ιδρύματος" κυρίως με κρατική, δημοτική υποστήριξη. Το κοινό στο οποίο απευθύνεται είναι μικρό, και θεωρείται (ο πολιτισμός) αποσπασμένος και κάτι εντελώς διαφορετικό από το εμπόριο.. Είναι το χαρακτηριστικό έως τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Υπολείμματα αυτής της εποχής εξακολουθούν να υπάρχουν τόσο από την άποψη του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι ασχολούνται με τα της πολης και από την άποψη των θεσμών. Αυτές οι προσεγγίσεις μπορεί -ή μπορεί και όχι- να ήταν αποδοτικές και σχετικές με εκείνη την εποχή, αλλά όχι πια.

Η παρόν που έχει (σχεδόν) περάσει

Η παρόν που ζούμε κι έχει (σχεδόν) περάσει αντίθετα έχει (είχε) άλλες προτεραιότητες και εξελίσσεται από τα μέσα - τέλη της δεκαετίας του 1990 και μετά. Το βιομηχανικό πρότυπο αλλάζει σε επιστημονικό. Το όλο σύστημα έχει πιο "οριζόντιες" δομές, η εταιρική σχέση πολίτη- πόλης αυξάνεται όπως και η συνεργατική εργασία. Τα συστήματα μάθησης ανοίγουν. Αρχίζει να υπάρχει μια μεγαλύτερη συνειδητοποίηση της ανάγκης να ενσωματωθούν οι κλάδοι των διαφόρων επιστημών. Αρχίζει να εμφανίζεται η ποιότητα της συνδεσιμότητας κι αυτή η ανάγκη αρχίζει να παίρνει μια υλική, αστική μορφή σε μια αλληλεπίδραση του "λογισμικού" με το "υλισμικό" της πόλης. Η συμμετοχικότητα αρχίζει να φαίνεται στον ορίζοντα. Μια νέα σχέση της πολης-χρήστη τελείται, ο πεζόδρομος αποκτά μεγαλύτερη σημασία από τον δρόμο.. Υπάρχει επίσης μια προσπάθεια να καταστεί η πόλη πιο θεαματική χρησιμοποιώντας νέα παράξενες αρχιτεκτονικές μορφές (αναφέρομαι στο πλέγμα των παρεμβάσεων στις κεντρικές πλατείες της πολης). Λιανικό εμπόριο, διασκέδαση ακόμα και τα πολιτιστικά κέντρα προσπαθούν να μαγέψουν και να γοητεύσουν. Οι πολίτες γίνονται περισσότερο "πελάτες" και καταναλωτές, το οποίο όμως επιφέρει και μια αντίστοιχη εισχώρηση σε ένα νέο αξιακό σύστημα υποχρεώσεων και δικαιωμάτων που -το αναφέρω προφανώς για την θετική του ποιότητα- εκπαιδεύει ένα νέο τύπου αστού. Η πόλη αρχίζει πλέον να γίνεται καμβάς και σκηνή για προτότυπες και διαφορετικές δραστηριότητες. Ο σεβασμός στην οικολογία και η αξία των φυσικών συστημάτων αυξάνεται όπως και η χρήση των οικολογικών τεχνολογιών και πρακτικών και της βέλτιστης ενεργειακής απόδοσης. Υπάρχει μεγαλύτερη συνειδητοποίηση της δύναμης των τομέων της δημιουργικής οικονομίας και τη σχέση μεταξύ των τεχνών και τεχνολογίας και του ρόλου της στην ευρύτερη οικονομία. Ο πολιτισμός γίνεται πια εργαλείο, αναγέννησης και αναζωογόνησης της πόλης.

Το παρόν που έχει (σχεδόν) έρθει

Το παρόν που έχει (σχεδόν) έρθει πηγαίνει ένα βήμα παραπέρα τις αρετές και βασίζεται στην αξιοποίηση της συλλογικής δημιουργικής φαντασίας και της νοημοσύνης των πολιτών στη συνδημιουργία της πόλης. Μια "αστική ενυδάτωση", τελείται. Πλέον ο πολίτης ανησυχεί πιο έντονα για το δημόσιο χώρο, για την ανθρώπινη κλίμακα και την αισθητική. Βλέπει περισσότερο την πόλη ως ένα οργανισμό. Είναι μια κατάσταση περισσότερο "προσαρμοστική" και μέσω αυτής της ευελιξίας η πόλη προσδοκά σοφά να γίνει πιο ανθεκτική. Μέσω αυτής της συνθήκης που διαμορφώνεται το ταλέντο είναι πια πιο εύκολο να απελευθερωθεί, να εξερευνηθεί και να αξιοποιηθεί. Επίσης η πόλη πλέον αναγνωρίζει ότι η ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας και της δια βίου μάθησης είναι καθοριστικής σημασίας για να την κρατήσει ανθεκτική και ανταγωνιστική σε τοπικό και υπερεθνικό επίπεδο. Έτσι, αυξάνεται η σημασία της καινοτομίας και τις προστιθέμενης αξίας που δίνει. Επίσης αλλάζει δραστικά και η σημασία του μεγέθους της παραγωγικής μονάδας. Οι μικρές επιχειρήσεις κι εκείνες που έχουν άμεση σχέση με υπηρεσίες και τεχνολογία έχουν πια μεγαλύτερη σημασία από ότι πριν από λίγα χρόνια. Η συνθήκη της πολης ενθαρρύνει πια, λίγο περισσότερο από πριν αλλά περισσότερο, περιβάλλοντα που παρέχουν τις προϋποθέσεις οι άνθρωποι να είναι πιο δημιουργικοί. Φυσικά αναφέρομαι και σε ιδιωτικές και μη ενέργειες. Ο ίδιος ο χώρος εργασίας κατά κάποιο τρόπο εξαυλώνεται αφού η εργασία μπορεί να γίνει ενώ οδηγείς, σε ένα cafe, σε κοινοχρήστους χώρους εργασίας, στο ίδιο το σπίτι. Εδώ η έννοια της "παραγωγής" έχει ξεπεράσει πια δομές και θεσμούς τόσο βασικούς όπως "ο χώρος εργασίας" και έχει μετεξελιχθεί σε κάτι πιο ελεύθερο, πιο αποκεντρωμένο -ακόμα κι μέσα στην πλήρη δικτύωση- και σε κάτι πιο ευέλικτο, απελευθερωτικό και κατά βάση δημιουργικό. Η ποιότητα της Δημιουργίας θεωρώ ότι είναι ίσως το πιο σημαντικό αποτέλεσμα αυτής της μετεξέλιξης. Κι αυτή η ποιότητα ενσταλάσσεται και στο αστικό περιβάλλον της πολης. Πλέον, ένας δρόμος, ένα κτίριο, μια γειτονιά, μπορεί να συγκεντρώσει ζωτικότητα, ανάπτυξη, ενέργεια, να ξεχωρίσει γιατί ασκεί μια γοητεία δημιουργικότητας. Αρκετά συχνά βρίσκουμε τέτοιες ζώνες δημιουργίας γύρω από ένα παλιό αστικό ξενοδοχείο (Coworking space Linto), ή ένα παλιό εργοστάσιο (Μύλος Παπά).

Οι χώροι τους είναι μεγάλοι, προσαρμόσιμοι, ευέλικτοι και εκπέμπουν μια νέα δόνηση ενέργειας ζωτικότητας και δημιουργίας. Τα πράγματα είναι λιγότερο στερεά και μόνιμα. Είναι σίγουρα πιο ρευστά και αυτό μου μοιάζει καλό. Η συμμετοχή του πολίτη στη λήψη αποφάσεων ενθαρρύνεται ή και επιδιώκεται. Η παραγωγή πολιτισμού είναι πιο αποκεντρωμένη, πιο ελεύθερη, πιο συμμετοχική. Βλέπεις όλο και περισσότερους ανθρώπους να δημιουργούν και να ζουν στη δική τους "κουλτούρα". Ο πολιτισμός εκτελείται σε πιο ασυνήθιστα πεδία: στο δρόμο, σε ένα τοπικό καφέ, σε ένα web portal. Έχουμε μια ενεργοποίηση, μια αναγνώριση της δυναμικής της "ζωής στο δρόμο". Η δημιουργικότητα πλέον διαχέεται και ενισχύεται συνεχώς. Ένας "δημιουργικός συντονισμός" μοιάζει να δονεί την πόλη και είναι κάτι μόνιμο και καταλυτικό.

Αυτές οι γενικές τάσεις της πόλης στο παρελθόν, στο κοντινό και "μελλοντικό" παρόν αλληλεπικαλύπτονται ακόμα. Πολλά εξακολουθούν να εμφανίζουν μια νοοτροπία παρελθόντος. Η μορφή της πόλης όμως είναι πάντα η μορφή μιας εποχής και στην μορφή της πόλης σαφώς συνυπάρχουν πολλές εποχές. Η αντίληψη της δημιουργικότητας, που η τεχνολογία οδηγεί, μοιάζει ευτυχώς η κυρίαρχη δόνηση.

Πως σχεδιάζεις Δημιουργικότητα; Ίσως ακολουθώντας όλους τους υπόλοιπους σχεδιασμούς των θεματικών.

Η Δημιουργικότητα είναι ένας Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Δημιουργικότητα.

Εικόνα 10 | Wisedog Coworking Space, Λόφος Φρουρίου,

Εικόνα 11 Μύλος Παπά, Ταμπάκις |

Εικόνα 12 | Λίντο Coworking Space, Α΄ Αρχαίο Θέατρο

Phygital

Phygital

It's not a faith in technology. It's faith in people

Steve Jobs

Από το Glocal στο Phygital η διαδρομή δεν ήταν μεγάλη. Λίγα χρόνια πριν μιλήσαμε με όρους χωρικούς, γεωγραφικούς. Μόνο που τώρα αυτοί οι όροι (ξανά) άλλαξαν. Πλέον το ζήτημα δεν είναι -μόνο- το "τοπικό" που ενυπάρχει στο "παγκόσμιο" και το αντίθετο. Μοιάζει ίσως σχεδόν ξεπερασμένο γιατί είναι ήδη πραγματικό. Πλέον οι προκλήσεις που πρέπει να απαντηθούν βρίσκονται σε μια νέα σύζευξη, σε ένα νέο μεταχώρο. Το νέο ενοποιημένο πλαίσιο αναφοράς απέκτησε άλλη μια διάσταση, τον κυβερνοχώρο και τώρα ο ψηφιακός κόσμος ενυπάρχει -και το αντίθετο- στο φυσικό. Ίσως η πρώτη "μαζική εμφάνιση" της νέας πραγματικότητας δεν ήταν τυχαία μια καθαρά αστική εμπειρία. Στην εφαρμογή Pokémon Go τα μικρά pokemon ανακαλύπτονταν από τους χρήστες στους δρόμους και στις πλατείες των πόλεων. Το video game ζωντανό και δονούμενο κομμάτι στο παζλ των εφαρμοσμένων τεχνών, σε αυτή την εφαρμογή, υπήρξε ίσως ο πρώτος τόσο εντυπωσιακά πετυχημένος και μαζικός Αστικός Πυκνωτής, κατευθείαν από την χώρα του Phygital!

Η διασύνδεση του AR (Αυξητικής Πραγματικότητας) και του VR (Εικονικής Πραγματικότητας) βρίσκει τον ιδανικό χώρο εφαρμογής στο ιστορικό κέντρο. Αυτός ο νέος επανακαθορισμός του ψηφιακού-φυσικού ορίου στη ψηφιακή επανάσταση ξεκίνησε με τη μετατροπή και τη μεταφορά όσο το δυνατόν περισσότερων δραστηριοτήτων "πραγματικής ζωής" σε μια ψηφιακή οντότητα. Σήμερα, η αντίστροφη τάση γίνεται όλο και πιο εμφανής. Το εικονικό αρχίζει να αποκαλύπτεται μέσα στην πραγματικότητα. Αυτή η ανάμειξη ψηφιακών και φυσικών εμπειριών, ξεκίνησε πρωτίστως ως ένα νέο εργαλείο marketing και αυτή η τεχνογνωσία της "διαφήμισης" που κατέχει είναι ιδανική για να επικοινωνηθούν και να μοιραστούν, ιδιαίτερα στη γενιά των '00, μηνύματα, πληροφορίες και προωθητικές ενέργειες της πόλης που με άλλα μέσα θα έμοιαζαν βαρετά.

Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία να παρατηρήσουμε είναι η μετεξέλιξη του φαινομένου "από το φυσικό στο ψηφιακό" στο "από το ψηφιακό στο φυσικό". Η τάση η ψηφιακή οντότητα να αρχίζει να αποκτά -η καλύτερα να εμπεριέχεται περισσότερο- στη φυσική υπόσταση, αυτή η μετεξέλιξη, δεν είναι μόνο μια φυσική ανάγκη να ελέγξουμε ή να κατανοήσουμε καλύτερα άλλα κάτι πιο βαθύ. Αφορά την ίδια την ανθρώπινη φύση της χρήσης εργαλείων, μια ποιότητα ευφυΐας στη μορφή μιας συνδυαστικής ικανότητας λειτουργιών. Αυτό, ακόμα κι εδώ, στον υβριδικό νέο κόσμο που ίσως φαντάζει φουτουριστικός, μας (ξανά)θυμίζει ότι η πνευματική ρευστότητα, η προσαρμοστικότητα του ανθρώπου είναι δεδομένη και

ισχυρή. Η σύζευξη αυτή, ψηφιακού και φυσικού, είναι μια διαδικασία, μια πνευματική λειτουργία που την κάνουμε χιλιάδες χρόνια με τους όρους του "φαντασιακού" και του φυσικού. Η μυθολογία πλέον γράφεται με αλγόριθμους. Αυτή η διαπίστωση, ή έστω υπόθεση που δοκιμάζω εμπεριέχει ένα καταλυτικό στοιχείο που είναι καθοριστικό για όλες τις Αστικές Πυκνώσεις που φορτίζονται από "προχωρημένες" συνδυαστικές μορφές τεχνολογίας. Αυτό της αισιοδοξίας. Και της εμπιστοσύνης. Η προσέγγιση των χρηστών της πολης με τέτοιους όρους και τέτοιες μορφές δεν τρομάζει, δεν αποξενώνει ούτε "μηχανοποιεί". Αντίθετα, εμπλουτίζει ενώνει και ενθουσιάζει και αυτός είναι ακόμα ένας λόγος για την χρήση του στη διαμόρφωση του αστικού χώρου.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να επικοινωνήσουμε με τους χρήστες του Ιστορικού Κέντρου και να τους κρατήσουμε "δεσμευμένους" στην καθολική εμπειρία του. Η τεχνολογία του phygital είναι άλλη μια καλή στρατηγική δημιουργικότητας και επικοινωνίας που μπορεί να προσαρμόσει την εμπειρία αυτή και να "αναγκάσει" τους χρήστες να επιστρέψουν ξανά στο ίδιο εκείνο στενάκι του Κέντρου που περιεργαστήκαν την πρώτη τους ψηφιακή/φυσική αφίσα.

Εδώ και πάλι, όπως με κάθε Αστικό Πυκνωτή, άλλα πιο ιδιαίτερα εδώ, σε αυτό τον υβριδικό σύστημα, η πίστη που δείχνουμε είναι -πρώτα από όλα- στους ανθρώπους.

Σχεδιάζοντας Phygital:

Μια ανοιχτή διαδραστική έκθεση τέχνης με έργα που συνδυάζουν το ψηφιακό με το φυσικό. Μια αρχή για ένα διετές event σε διαφορετικά σημεία του Ιστορικού Κέντρου.

Μια διαδραστική phygital αφίσα για την ευαισθητοποίηση των χρηστών του Κέντρου στη χρήση μέσων μαζικής μεταφοράς.

Stands διασυνδεδεμένα με το Instagram για μοίρασμα φωτογραφιών εν είδη καρτ ποσταλ από το ιστορικό κέντρο.

Το Phygital είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Phygital.

Εικόνες 13, 14, 15 |

Street Art με τη χρήση μηχανισμών Επαυξητικής Πραγματικότητας (Art Basel event in Miami, Florida)

Ιστορικό Κέντρο

*Βασικές προϋποθέσεις για να γίνει μια πόλη σπουδαία είναι η Διαφορετικότητα,
η Ποικιλία και η Ροή*

Charles Landry
(Συγγραφέας)

Η Google, στην εφαρμογή της Google Maps, εδώ και λίγο καιρό, χρωματίζει με διαφορετικό χρώμα τις περιοχές εκείνες του αστικού ιστού -που κατά συντριπτική πλειοψηφία βρίσκονται εντός Ιστορικού Κέντρου- που θεωρεί περιοχές ενδιαφέροντος ("areas of interest"). Η αλγοριθμική διαδικασία που χρησιμοποιεί για να τις διακρίνει στηρίζεται στην μεγαλύτερη συγκέντρωση χώρων εστίασης, bars και χώρων εμπορίου. Αυτή η διαδικασία που ακολουθεί χρησιμοποιεί ίσως μονοδιάστατα και με μια καθαρά οικονομικοκεντρική προσέγγιση το όλο ζήτημα, αν και έχει λογική αφού προτείνεται από μια πολυεθνική εταιρία που ασχολείται κατά βάση με το εμπόριο διαφήμισης. Άλλα υπάρχει μια σοβαρή εστία προβληματισμού όταν ένας αλγόριθμος επιλέγει να μην περιλάβει το κτίριο του ΟΥΗΛ ή το Β' Αρχαίο Θέατρο θεωρώντας τα λιγότερο "περιοχές ενδιαφέροντος" από ένα δρόμο σαν την Μανδηλαρά με Παναγούλη γωνία.

Σε υψηλής πληθυσμιακής πυκνότητας περιοχές -όπως για παράδειγμα στη Νέα Υόρκη- η Google χρησιμοποιεί ένα περισσότερο "ανθρώπινο άγγιγμα" (human touch), χωρίς να διευκρινίζει τι ακριβώς εννοεί με αυτόν τον ορισμό, για να σιγουρευτεί ότι δείχνει με μεγαλύτερη ακρίβεια τις πιο "ενεργές περιοχές" (active areas). Ίσως λοιπόν να χρειάζεται ένα πιο έντονο "ανθρώπινο άγγιγμα" κι αλλού και ίσως θα πρέπει να ορίσουμε πιο είναι αυτό.

Οι περισσότεροι από εμάς μπορούμε ενστικτωδώς να ξεχωρίσουμε τα κομμάτια εκείνα της πόλης που αξίζουν να "εξερευνηθούν" από εκείνα που δεν μας κινούν το ενδιαφέρον. Άλλα είναι δύσκολο να ορίσουμε την διαφορά, να ορίσουμε εκείνο το ειδοποιό στοιχείο που μας ωθεί -ή καλύτερα μας έλκει- να περάσουμε τον δρόμο, ή να στρίψουμε πίσω από μια γωνία για να "εξερευνήσουμε" ή να ανακαλύψουμε τι κρύβεται παραπέρα. Τι είναι όμως αυτό που ξεχωρίζει μια περιοχή "ενδιαφέρουσα" από μια "αδιάφορη"; Και τι θα μπορούσε να καταστήσει μεγαλύτερο ή ιδανικά ολόκληρο το ιστορικό κέντρο της πόλης πιο "ενεργό" και άξιο εξερεύνησης;

Η πόλη ένα κατ'εξοχήν ανθρώπινο δημιούργημα, είναι από τη φύση της συλλογική (Aldo Rossi). Μέσα από την οπτική μιας ιστορική θεώρησης θα έλεγα ότι η Λάρισα τείνει να παραμένει στους αρχικούς άξονες ανάπτυξης της, στις πρώτες εκείνες οδικές χαράξεις και να αναπτύσσεται με βάση την κατεύθυνση και τη σημασία που είχαν τότε και που προφανώς για τις περισσότερες, από τη στιγμή που λειτουργούν ακόμα, έχουν την ίδια ενέργεια και ζωτικότητα. Οι τρεις από τις κυριότερες αρτηρίες του Κέντρου της πόλης, ο άξονας ανατολής-δύσης (οδός Κύπρου)

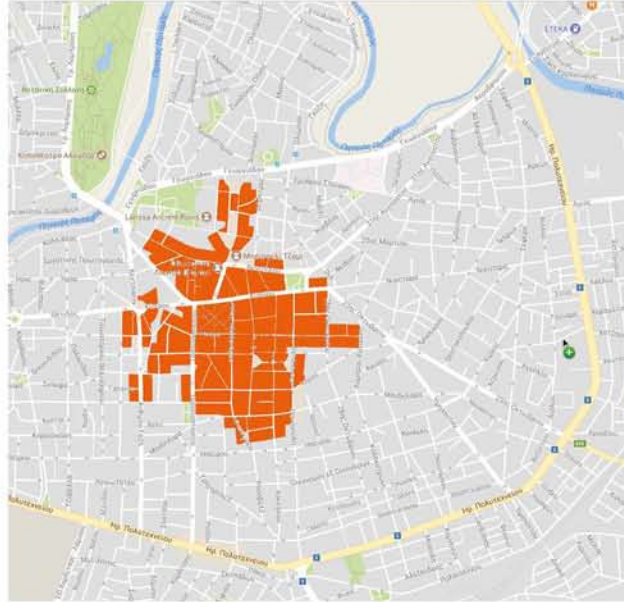
και οι δυο κάθετοι του Οδοί Παπαναστασίου και Παναγούλη (σε κατεύθυνση βορράς - νότος) είναι οι ίδιοι όπως πρωτοχαράχθηκαν πριν από χιλιάδες χρόνια. Όμως το παράξενο με τη Λάρισα είναι ότι ενώ έχει τόσο μακρά ιστορία δεν την βλέπεις σχεδόν πουθενά. Το ιστορικό κέντρο της Λάρισας εμπεριέχει και εμπεριέχεται σε ένα εκκωφαντικό Ιστορικό Κενό. Είναι κάτι παραπάνω από την αποτύπωση της ιστορικής ασυνέχειας στο κτιριακό απόθεμα. Έχει να κάνει περισσότερο με τις ιδέες και λιγότερο με την ύλη. Αυτό φαίνεται ίσως ποιο ξεκάθαρα στην πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή του Κέντρου, μια, τελικά, αυθεντική σε χαρακτήρα νεοελληνική εκδοχή του zoning και της έννοιας του compact city, την περιοχή του Αγίου Κωνσταντίνου. Εδώ, το συμπαγές, με την έννοια της εγγύτητας της διάταξης των οικοδομικών στοιχείων σε ένα συγκεκριμένο μικρό χώρο και η λειτουργία αυτής της διάταξης στο δεδομένα λειψό σύστημα υποδομών, περνά σε επόμενο επίπεδο. Εδώ το συμπαγές μετασχηματίζεται σε κλειστοφοβικό, ένας χώρος, μια ζώνη μικρή και κλειστή που σε κάνει να νιώθεις άβολα. Αυτή η δυσάρεστη αίσθηση ενός αποπνικτικά οριοθετημένου περιορισμού -μια κατάσταση κλειστοφοβίας- αναδύεται από τη θέα του υπνοδωματίου στον απέναντι διπλανό τσιμεντένιο τοίχο ως τη στρεσογόνο ανεύρεση "πάρκινγκ".

Σε αυτή τη ζώνη του Κέντρου Έχουμε την αντανάκλαση της Πόλης-Χυτήριο, της Πόλης-Καλούπι, της Κλειστοφοβικής Πόλης, της Ασφικτιούσας Πόλης. Η απομόνωση και ο αποκλεισμός που χαρακτηρίζουν ένα γκετο. Η συγκεκριμένη περιοχή μαζί με τη γειτονική συνοικία των Αγίων Σαράντα στα ανατολικά της και τις "δίδυμες" δυτικές συνοικίες των Αγίου Νικολάου, Αγίου Αντωνίου είναι οι κύριοι υποδοχείς του πληθυσμιακού φορτίου του κέντρο και συγχρόνως μέσα στην προβληματική τους ιδιαιτερότητα οι πιο ενδιαφέρουσες ίσως ζώνες εφαρμογής και ενσωμάτωσης όρων τεχνολογίας και τέχνης. Δείχνουν ανομοιογενής μέσα στην ομοιογένεια τους, θρυμματισμένες μέσα στην ομοιογένεια τους και απάνθρωπες μέσα στην ανθρωπιά τους. Δεν θέλω να παίξω με τις λέξεις, αυτές τις ποιότητες ανακαλύπτω κάθε φορά που περπατώ ανάμεσα τους. Η σημειακή και αποσπασματική αστικότητα τους μοιάζουν φακίδες σε ένα άρρωστο σώμα. Η πολυεπίπεδη στρατηγική για την ανασυγκρότηση και την αναγέννηση τους, ο ορισμός ενός νέου αφηγήματος, μιας νέας νοηματοδότησης που θα τους δοθεί θα μπορούσε να προέλθει και να εμπνευστεί με όρους τεχνολογίας. Ας πάρουμε τα μαθήματα μας από το φιλελεύθερο, έξυπνο, ανοιχτό σύστημα της λειτουργίας του παγκόσμιου ιστού.

Χρησιμοποιούμε τα λογισμικά εργαλεία (τις λειτουργίες και την φιλοσοφία τους) για τον αστικό ιστό, όχι με την έννοια της χρήσης λογισμικού αλλά με την έννοια της χρήσης των αξιών και των τρόπων λειτουργίας αυτών των εργαλείων. Οι έννοιες της οργάνωσης, της ανασυγκρότησης, της κανονικοποίησης, του καθαρισμού, της συμπίεσης (!), του εμπλουτισμού ενσωματώνουν την αστική "ενυδάτωση" που χρειαζόμαστε. Η λειτουργία του Defragmentation (Ανασυγκρότηση) , ένα λογισμικό εργαλείο ανασυγκρότησης του σκληρού δίσκου του υπολογιστή με σκοπό τη ταχύτερη πρόσβαση σε αρχεία και τη βέλτιστη χρήση της χωρητικότητας του ίσως είναι ένας οδηγός επιτυχίας. Η λειτουργία του είναι διττή. Συμπίεση δεδομένων και απελευθέρωση χώρου. Η διαδικασία αυτή, της ανασυγκρότησης, είναι μια λειτουργία μείωσης του θρυμματισμού μέσω μιας βέλτιστης οργάνωσης, μιας κανονικοποίησης του περιεχομένου μέσω μια νέας οργάνωσης τους σε συνεχείς, γειτονικές περιοχές. Παράλληλα με αυτή τη λογική της συμπίεσης επιχειρείται η αποδέσμευση - δημιουργία μεγαλύτερων περιοχών ελεύθερου (κενού) χώρου ώστε να αποτραπεί η επιστροφή στη θρυματοποίηση. Οι ποιότητες της Πρόσβασης και του Κενού Χώρου είναι προσαρμόσιμες και ευπρόσδεκτες για τις ασφυκτικά πυκνοκατοικημένες ζώνες του Ιστορικού Κέντρου. Η αποδέσμευση ζωτικού χώρου με όρους ρεαλιστικούς δύναται να αφορά τα μόνιμα σταθμευμένα αυτοκίνητα -οι μεταλλικοί κάτοικοι της πολης- και κάποιους ελάχιστους μη διαμορφωμένους αλλά οριοθετημένους κοινοχρήστους χώρους. Εδώ ο Αστικός Πυκνωτής είναι σημειακός. Μια εγκατάσταση φωτισμού σε ένα δένδρο, ένα γκράφιτι επαυξημένης πραγματικότητας σε ένα άδειο τοίχο, ένα τρίο εγχόρδων μια Κυριακή πρωί στο μικρό παρκάκι της γωνίας. Η πρόσβαση σε αυτές τις περιοχές "βαριάς κατοίκησης" και οι ροές τους θα πρέπει να δείχνουν προς τη καρδιά του Κέντρου, το χρυσό παραλληλόγραμμο.

Το Ιστορικό Κέντρο είναι ένας Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι το Ιστορικό Κέντρο.

Εικόνα16 | “Περιοχές Ενδιαφέροντος” κατά Google

Εικόνες 17, 18 | Ιστορικό Κέντρο Λάρισσας, περιοχή Αγίου Κωνσταντίνου: Η Πόλη -Χυτήριο

Leadership

Leadership

Where there is no vision, there is no hope

George Washington Carver

(Βοτανολόγος)

Οι περισσότεροι ηγέτες -οι ηθικοί ηγέτες- έχουν κάποια εξωτερικά σημεία αναφοράς τα οποία εξετάζουν κατά τη λήψη αποφάσεων, είτε πρόκειται για φιλοσοφία, θρησκεία, λογική, παράδοση ή ιστορία. Οι πιο επίκαιρες καινοτομίες πάντα θα παντρεύουν την τέχνη και την επιστήμη. Το ΤεχνοΑστικό έχει σαν υπόβαθρο την ανθρωπολογία, την τέχνη, την ιστορία, την ποίηση. Αυτό θα είναι πάντα σημαντικό για να ξεχωρίζει η θεωρία του ΤεχνοΑστικού. Και αυτή ίσως είναι η διαφορά μεταξύ διαφορετικών θεωριών προσέγγισης του αστικού χώρου. Η εμφάνιση και η αίσθηση αυτού του ιδεολογικού προϊόντος είναι και η ψυχή του.

Μερικές σκέψεις ηγεσίας:

Για να δημιουργήσουμε το μέλλον, δεν μπορούμε να το κάνουμε πάντα μέσω ομάδων. Πρέπει να ακούσουμε τον χρήστη του Ιστορικού Κέντρου της Λάρισας. Οι χρήστες όμως δεν γνωρίζουν πάντα τι θέλουν, ειδικά αν είναι κάτι που δεν έχουν δει ποτέ, δεν έχουν ακούσει ποτέ, δεν έχουν ποτέ αγγίξει ή φανταστεί. Η συμμετοχικότητα δεν αναιρείται από την Ηγεσία ούτε το αντίστροφο.

Ποτέ δεν φοβόμαστε την αποτυχία. Ούτε καν τον θάνατο. Ο χρόνος μας είναι περιορισμένος, δεν τον χάνουμε ζώντας με τη ζωή ή το δόγμα κάποιου άλλου. Δεν αφήνουμε τον θόρυβο των απόψεων των άλλων να πνίξει τη δική μας εσωτερική φωνή. Έχουμε το θάρρος να ακολουθούμε την καρδιά και τη διαίσθησή μας. Με κάποιο τρόπο γνωρίζουν ήδη.

Πρέπει να εμπιστευόμαστε σε κάτι - στη διαίσθηση μας, στο πεπρωμένο, στη ζωή, στο κάρμα, στο όραμα μας, σε οτιδήποτε Αυτή η προσέγγιση ποτέ δεν θα μας αφήσει. Και όσο προσπαθούμε να σχεδιάσουμε τις ζωές μας προς το μέλλον θα θυμόμαστε πάντα ότι υπάρχει κάτι που είναι εντελώς απρόβλεπτο για τη ζωή. Αυτό που τώρα μοιάζει με πικρή ήττα μπορεί να αποδειχθεί ο σπόρος μιας αδιανόητης επιτυχίας χρόνια από τώρα.

Αναζητούμε την αριστεία. Σε εμάς και τους άλλους. Εάν είμαστε επιπέδου "Α", θα αναζητήσουμε συνεργάτες επιπέδου "Α+".

Ας έχουμε πάντα τα μεγαλύτερα ταλέντα γύρω μας.

Εάν πρέπει να αλλάξουμε για να βελτιωθούμε το κάνουμε. Η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα είναι επιβίωση.

Οτιδήποτε είναι εφικτό μέσα από σκληρή δουλειά, αποφασιστικότητα και το όραμα μας που ακολουθούμε.

Κάποτε λεέγανε ότι η πιο σημαντική δουλειά του Δήμου είναι η παροχή καθαρού νερού. Πρόσφατα, ότι το πιο σημαντικό είναι η παροχή ψηφιακών υπηρεσιών. Πλέον, νομίζω ότι είναι η παροχή ηγεσίας.

Σχεδιάζοντας Ηγεσία:

1. Προβολή ομιλιών για την τέχνη της ηγεσίας (πχ. από οικονομικούς, ηγέτες (CEO) σε εξωτερικούς δημόσιους χώρους του Κέντρου
2. Προώθηση της ποιότητας της Ηγεσίας Μέσω μιας πρωτοβουλίας "Μοιράσου / Γνώρισε" προσωπικοτήτων του Ιστορικού Κέντρου που θα τρέχει στο Youtube. Η διαφήμιση της όλης πρωτοβουλίας θα περιέχει και διαδραστικές αφίσες σε συνεργασία με το Youtube.
3. TED Talks στο Ιστορικό Κέντρο

Η Ηγεσία είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Ηγεσία.

Εικόνες 19, 20, 21 | Πρότυπα “ηγεσίας” ; (Aldo Rossi, Banksy, Steve Jobs)

Smart City

Η νοημοσύνη είναι η ικανότητα προσαρμογής στην αλλαγή

Στίβεν Χόκινγκ
(Αστροφυσικός)

Ο όρος είναι πλέον γνωστός. Η «έξυπνη πόλη» έχει γίνει μια φράση κάπως της μόδας, έχει αναλυθεί, έχει εξηγηθεί. Το Άμστερνταμ, "ένας ηγέτης στην καινοτομία", η Βαρκελώνη, η "πιο έξυπνη πόλη στον κόσμο", τα ηλιακά τροφοδοτημένα παγκάκια της Βοστώνης που τροφοδοτούν τα gadgets και παρακολουθούν την ποιότητα του αέρα, οι σταθμοί φόρτισης του Σαν Φρανσίσκο για υβριδικά και ηλεκτρικά αυτοκίνητα, το αυτόνομο λεωφορείο στο φωτεινό παράδειγμα των γειτονικών Τρικάλων. Η πόλη είναι γεμάτη από αισθητήρες που επικοινωνούν, αισθητήρες που ελέγχουν τα επίπεδα ρύπανσης, τις θέσεις των λεωφορείων, τους χώρους στάθμευσης. Μπορούν επίσης να διακρίνουν αν οι κάδοι είναι γεμάτοι και ρυθμίζουν τα επίπεδα φωτισμού ανάλογα με το αν είναι παρόντες οι άνθρωποι. Οι ιστορίες και τα παραδείγματα εφαρμογής νέας τεχνολογίας αμέτρητα. Ο στόχος μιας έξυπνης πόλης είναι να επενδύσει σε ψηφιακές τεχνολογίες για να γίνει πιο αποτελεσματική και να ανταποκριθεί στις ανάγκες των πολιτών της. Αλλά, τι πραγματικά σημαίνει αυτό; Μήπως αυτό είναι μια αποστεωμένη ερμηνεία του ΤεχνοΑστικού;. Η ψηφιοποιημένη πόλη είναι ήδη μαζί μας, αλλά χρειάζεται ένα νέο όραμα για το που πρέπει να προχωρήσουμε. Μια νέα νοηματοδοσία.

«Η βιοτεχνολογία είναι το νέο ψηφιακό». Η βιοτεχνολογία πρόκειται να κυβερνήσει την επόμενη δεκαετία σκέψης στην έρευνα σε ιδρύματα όπως το MIT Media Lab, λέει ο ιδρυτής του, Νίκολας Νεγκροπόντε ίσως ο πρώτος που προέβλεψε τις επιπτώσεις της ψηφιακής εποχής. Είναι αυτός λοιπόν ο κόσμος που έρχεται. Νανοτεχνολογία, βιοτεχνολογία, βιοπληροφορική είναι μερικά από τα νέα πεδία του "Νέου Ψηφιακού". Η χρήση ζωντανών συστημάτων και οργανισμών για την παραγωγή ή την ανάπτυξη προϊόντων, τα ρούχα που δημιουργούνται από βακτήρια ή τα κτίρια που τροφοδοτούνται από φύκια είναι μερικά παραδείγματα. Έχουμε πια φθάσει στο στάδιο όπου το φυσικό και το τεχνητό έχουν αναμειχθεί. Ή, ακριβέστερα, έχουν γίνει το ίδιο. Δεν είναι κάτι διαφορετικό. Θα αναφέρω την Βιοπληροφορική. Ένας όρος ομπρέλα για το σύνολο των βιολογικών μελετών που χρησιμοποιούν τον προγραμματισμό των υπολογιστών ως μέρος της μεθοδολογίας τους. Θα αναφέρω επίσης τον τομέα της γονιδιωματικής. Η πολλαπλότητα αυτών των τομέων, με την έννοια ότι εμπεριέχουν αλγόριθμους, μαθηματικά, υπολογιστές, δίκτυα, βιολογικά δεδομένα, μας δίνει μια ευκαιρία να χρησιμοποιήσουμε κάποια από αυτά τα επίπεδα με όρους αστικής εμπειρίας.

Ακόμα και η πρόοδος της

συνθετικής βιολογίας, που τώρα είναι σε θέση να αλλάξει τον γενετικό κώδικα των βακτηρίων για την καταπολέμηση ασθενειών όπως ο καρκίνος, είναι χώρος που το ενδιαφέρον της σκέψης μας στρέφεται για να μπορέσουμε να συνδυάσουμε σκέψεις για την πόλη. Η επόμενη δεκαετία σκέψης δεν θα είναι αφιερωμένη μόνο στη βιοτεχνολογία. Θα είναι αφιερωμένη και στη διασύνδεση της με το αστικό ιστό.

Η εμφάνιση των μη επανδρωμένων εναέριων οχημάτων (drones) φαντάζει να είναι άλλο ένα κομμάτι του παζλ. Η Airbus ετοιμάζει το πρώτο αεροπορικό ταξί, το Vahana, η Walmart η μεγαλύτερη αλυσίδα υπεραγορών στις Ενωμένες Πολιτείες πειραματίζεται με τα μη επανδρωμένα εναέρια οχήματα ως "βοηθούς αγορών" που θα καθοδηγούν τους πελάτες να εντοπίζουν προϊόντα ενώ παράλληλα προσπαθεί να φέρει επανάσταση στις γεωργικές διαδικασίες με τη χρήση μικροσκοπικών ρομποτικών εναέριων οχημάτων -μια εναλλακτική λύση για το πρόβλημα της κατάρρευσης των πληθυσμών μελισσών-. Ο Ιταλός αρχιτέκτονας Carlo Ratti σχεδιάζει ένα σύστημα που χρησιμοποιεί ιπτάμενα ρομπότ για ένα είδος ζωγραφικής-γκράφιτι, που θα μπορούσε να καταστήσει ευκολότερη και ασφαλέστερη την πραγματοποίηση έργων δημόσιας τέχνης σε αστικό περιβάλλον. Ή αν πάρουμε για παράδειγμα το Studio Drift με έδρα το Άμστερνταμ, άλλη μια έκφανση αυτού που χαρακτηρίζω ΤεχνοΑστικό, που χορογράφησε 300 drones χρησιμοποιώντας ένα σύστημα αλγόριθμων για να μιμηθεί ένα σμήνος πουλιών πάνω από το Miami Beach κατά τη διάρκεια της εβδομάδας τέχνης στη ομώνυμη αμερικανική πόλη το 2017. Όλα αυτά τα παραδείγματα και άλλα, όπως οι προσπάθειες του αρχιτέκτονα Ammar Mirjan να εισαγάγει τα drones στην αρχιτεκτονική και στην κατασκευή ελαφρών ημιμόνιμων κατασκευών δείχνουν ξανά και ξανά αυτό που είναι πλέον παντού ορατό: Ο Τεχνολογικός Κόσμος εισέρχεται, αναμιγνύεται με τον κόσμο του Σχεδιασμού -με την ευρύτερη του έννοια, από το Design μέχρι τη σχεδίαση κώδικα- και το κάνει γιατί βλέπει ευκαιρίες, όχι μόνο οικονομικές. Αυτήν λοιπόν τη μεγάλη τεχνολογική επανάσταση που συνεχώς ξεδιπλώνεται σε νέους τομείς το ΤεχνοΑστικό επιχειρεί να την εγκολπωθεί, να τη φιλοξενήσει και να τη χρησιμοποιήσει για να μεταδώσει τη νέα εμπειρική πρόσληψη του αστικού προτσές. Αρχικά οφείλουμε να ενθαρρύνουμε ένα διάλογο σχετικά με την εισαγωγή αυτών των νέων μορφών στην πόλη. Πως θα μπορούσαμε να εμπλέξουμε ποιότητες τέχνης στη χρήση των drones? Ποια θα μπορούσε να είναι η σχέση μεταξύ βιοτεχνολογίας και αστικού περιβάλλοντος;

Πως θα μπορούσε ένας αλγόριθμος ή ένα γονίδιο να βρει θέση σε ένα σύστημα εμπλουτισμού της αστικής εμπειρίας; Θα έχει ενδιαφέρον να επιχειρήσουμε να απαντήσουμε στα ερωτήματα αυτά. Ακόμα και η βιοτεχνολογία, ίσως η πιο "εξωτική" μορφή από τις τεχνολογίες που αναφέρω μοιάζει να έχει κι εκείνη μια ιδιαίτερη δικιά της δυναμική στο να έχει ένα αστικό αποτύπωμα. Πέρα από τα προφανή πλεονέκτημα που δίνει σε μια πόλη η εγκατάσταση ιδρυμάτων εκπαίδευσης, και η Λάρισα έχει απτά παραδείγματα ιδιαίτερα με τα τμήματα ιατρικής έρευνας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η προβληματική της ενσωμάτωσης αυτών των στοιχείων στο ιστορικό κέντρο της πολης, έχει μια απόκοσμη γοητεία που το ΤεχνοΑστικό δεν πρέπει να αφήσει χαμένη. Δεν θα επιχειρηματολογήσω για το αντίθετο.

Η καθιέρωση μιας πιο "έξυπνης πόλης" δεν είναι φυσικά τελικός στόχος, αλλά μια συνεχής διαδικασία και σε αυτή τη διαδικασία είναι ζωτικής σημασίας η συμμετοχή των ανθρώπων στη διαδικασία: δεν μπορεί να υπάρξει έξυπνη πόλη χωρίς ενεργούς πολίτες. Η έξυπνη πόλη είναι χώρος χωρίς αποκλεισμούς που χρησιμοποιεί την τεχνολογία την τέχνη και την καινοτομία μέσα από τη συμμετοχή των χρηστών της. Και σε αυτή τη διαδικασία, το "άνοιγμα" προς τους πολίτες, εμπεριέχει την ενεργοποίησή τους. Αυτή η εμπλοκή τους με τα της πολης είναι ένας καταλύτης πραγματικής αστικής δημοκρατίας.

Σχεδιάζοντας Ευφυΐα:

Μια πρόσκληση στο τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας σε μια πλατεία του Κέντρου με θέμα: "Βιοτεχνολογία στην Πόλη"

Η Ευφυής Πόλη είναι ένας Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι Ευφυΐα

Εικόνα 22 | Studio Drift (Αμστερνταμ) ΤεχνοΑστικό: χορογραφία 300 drones

9 Αρχές

9 Αρχές Σχεδιασμού

The details are not the details. They make the design

Charles Eames

(Αμερικανός βιομηχανικός σχεδιαστής)

Ο διαδικασία λοιπόν της προσέγγισης στο σχεδιασμό στοιχείων αστικού εξοπλισμού, ανακατασκευές κοινοχρήστων χώρων, ΤεχνοΑστικών πομπών και εν γένει καναλιών μετάδοσης ενυδατώνεται ουσιαστικά από ένα δεκάλογο σωστού σχεδιασμού, η βάση του οποίου μπορεί να αναζητηθεί στο Βιομηχανικό Σχεδιασμό (Industrial Design) δείχνοντας ξεκάθαρα τη διασύνδεση, την πολυλειτουργικότητα, την ευελιξία και την χρησιμότητα αυτής της πολυεπίπεδης αναζήτησης αξιακών συστημάτων στις ζώνες της τέχνης και της τεχνολογίας. Η πολεοδομία και η αρχιτεκτονική εμπλουτίζονται στις αστικές αναπλάσεις. Εισάγουμε μια νέα θεωρητική εργαλειοθήκη βοηθούμενοι από την εφαρμοσμένη τέχνη του Βιομηχανικού Σχεδιασμού. Ένας δεκάλογος βιώσιμου σχεδιασμού Αστικών Πυκνωτών με βάση αρχές του Βιομηχανικού Σχεδιασμού:

1. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι πρωτοποριακός.

Οι δυνατότητες εξέλιξης της τεχνολογίας δεν εξαντλούνται ποτέ. Η τεχνολογική ανάπτυξη προσφέρει πάντα νέες ευκαιρίες για πρωτότυπο σχεδιασμό και αυτός ο εμπνευσμένος Σχεδιασμός θα αναπτύσσεται πάντα παράλληλα με τη βελτίωση της τεχνολογίας.

2. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι χρήσιμος.

Θα πρέπει όμως να ικανοποιεί όχι μόνο λειτουργικά, αλλά συγχρόνως και κριτήρια ψυχολογικά και αισθητικά. Ο καλός σχεδιασμός υπογραμμίζει τη χρησιμότητα ενός αστικού πυκνωτή χωρίς να λαμβάνει υπόψη τίποτα που θα μπορούσε να το μειώσει.

3. Ο Σχεδιασμός οφείλει να έχει Αισθητική

Η αισθητική ποιότητα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της χρησιμότητάς του, επειδή οι αστικοί πυκνωτές επηρεάζουν καθημερινά τους ανθρώπους και την ευημερία τους.

4. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι διακριτικός

Οι Αστικοί Πυκνωτές πληρούν ένα σκοπό: είναι σαν εργαλεία. Δεν είναι διακοσμητικά αντικείμενα ούτε έργα τέχνης. (Εν μέρη όμως είναι!). Ο σχεδιασμός τους θα πρέπει συνεπώς να είναι ουδέτερος και περιορισμένος, ώστε να αφήνει περιθώρια για την αυτό-έκφραση του χρήστη.

5. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι ειλικρινής

Δεν κάνει ένα πυκνωτή να φαίνεται πιο καινοτόμος, ισχυρός ή πολύτιμος από ό, τι πραγματικά είναι. Δεν επιχειρεί να χειραγωγήσει τον χρήστη με υποσχέσεις που δεν μπορούν να τηρηθούν.

6. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι μακράς διάρκειας

Αποφεύγει να είναι "μοντέρνος" και ως εκ τούτου δεν φαίνεται ποτέ απαρχαιωμένος. Σε αντίθεση με τη "μοντέρνα σχεδίαση", διαρκεί πολλά χρόνια - ακόμα και στην σημερινή κοινωνία που εκτοξεύεται.

7. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι λεπτομερής μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια - Τίποτα δεν πρέπει να είναι αυθαίρετο ή να αφήνεται στην τύχη. Η φροντίδα και η ακρίβεια στη διαδικασία σχεδιασμού δείχνουν σεβασμό προς τον χρήστη.

8. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι φιλικό προς το περιβάλλον

Ο σχεδιασμός συμβάλλει σημαντικά στη διατήρηση του περιβάλλοντος. Εξοικονόμηση πόρων στην κατασκευή και στην λειτουργία..

9. Ο Σχεδιασμός οφείλει να είναι όσο το δυνατόν λιγότερο "Σχεδιασμός". Στο επιβαρυνόμενο ελληνικό αστικό τοπίο, η φασαρία η σύγχυση και η αταξία απαιτούν οι παρεμβάσεις να είναι "λιγότερο, αλλά καλύτερο". Η επιστροφή στην καθαρότητα είναι η προσέγγιση μας. Μια νέα πορεία πίσω στην λιτότητα του Σχεδιασμού.

Η μαξιμαλιστικές προσεγγίσεις της ανάπλασης του ιστορικού κέντρου φαντάζουν υπέροχες μόνο στο πεδίο της φαντασίας ή στα αρχείο του photoshop. Δεν τις κατηγορούμε ούτε τις αποποιούμαστε άλλα προτιμούμε κάτι άλλο.

Λίγο πιο λιτό, πιο αυθεντικό, πιο αληθινό, πιο κατά βάση και συνθήκη αστικό.

Εικόνες 24, 25 | Βιομηχανικός Σχεδιασμός με βάση τις 9 Αρχές
(Braun RT20 / Braun Lectron) από τον Dieter Rams

Αισθητική

Αισθητική

Ethics and Aesthetics Are One and the Same

Wittgensteinian
(Αυστριακός φιλόσοφος)

Ο Marshal McLuhan, διάσημος Καναδός φιλόσοφος, γνωστός από την έκφραση "το μέσο είναι το μήνυμα", πρότεινε ότι η τέχνη λειτουργεί πάντα ως ένα «αντί-περιβάλλον» που έχει σχεδιαστεί για να καθιστά ορατό αυτό που συνήθως δεν είναι ορατό για μια κοινωνία. Μια ανώτερη Αισθητική, με την έννοια της εκλέπτυνσης, του "ραφιναρίσματος" του αισθητικού μας κριτηρίου, μια πρόσληψη του ωραίου από μια ματιά εκπαιδευμένη και συνηθισμένη στο κάλλος είναι στην ουσία μια διεισδυτική κοινωνική ματιά σε αυτό το αόρατο περιβάλλον για το οποίο μιλά ο McLuhan. Κι αυτός ο κρυφός από τα ματιά μας κόσμος, ο κόσμος της Τέχνης μοιάζει να συνοδοιπορεί με τον κόσμο της Τεχνολογίας Μέσω αυτής ακριβώς της κρίσιμης ποιότητας που φέρουν, της ποιότητας της "αποκάλυψης". Βρισκόμενα, εξ ορισμού, σε ένα δικό τους «αντί-περιβάλλον», το πλαίσιο μπορεί να είναι ο παγκόσμιος ιστός ή ο καμβάς, ζητάνε από εμάς να καταβάλουμε ένα άλμα, μια εννοιολογική και τεχνική λειτουργία αποκωδικοποίησης. Απαραίτητο βοηθητικό υποσύστημα για αυτή τη εισχώρηση, αυτή τη λειτουργία αποκάλυψης του μη-αποκαλυμμένου είναι η Αισθητική. Το κατάλληλο interface.

Ο φιλόσοφος Denis Dutton εντόπισε έξι παγκόσμιες "υπογραφές" στην ανθρώπινη αισθητική και από αυτόν τον κατάλογο του τροποποιώ κάποιες χρησιμοποιώντας στο πλαίσιο του ΤεχνοΑστικού κάποιες:

Ο θαυμασμός η καλλιέργεια και η αναγνώριση για τις τεχνολογικές και καλλιτεχνικές δεξιότητες. Η απόλαυση για χάρη της απόλαυσης. Η εμπειρία της κρίσης, της εκτίμησης και της ερμηνείας έργων τέχνης ή ακόμα και η αναγνώριση ενός αναγνωρίσιμου "στυλ" ή ενός οικείου λειτουργικού συστήματος (iOS / Windows) και εν τέλη αυτή η ξεχωριστή εστίαση, αυτή η "δραματικότητα", που η τέχνη και η τεχνολογία μέσω της "αποκάλυψης" προσφέρουν, μπορούν να λειτουργήσουν συνδυαστικά σαν ένας ουσιαστικός Πυκνωτής αστικού εμπλουτισμού.

Στην ουσία μέσω του ΤεχνοΑστικού και των Αστικών Πυκνωτών δημιουργούνται νέες συνάψεις, Μέσω διεπαφών, εντός μιας μεγα-διεπαφής που είναι το ιστορικό κέντρο του αστικού ιστού. Είναι ίσως δύσκολο και δαιδαλώδες και έξω από τις δυνάμεις μου να εξηγήσω πότε κάτι είναι όμορφο και ανώτερης αισθητικής και πότε κάτι όχι. Είναι περισσότερο μια βαθειά αίσθηση, δύσκολα επεξηγήσιμη, μια εμπειρία παρά μια σκέψη, που ίσως συντονίζεται και φορτίζεται θετικά όταν δονείται από ποιότητες αυθεντικότητας και αλήθειας. Είναι τότε που

μια νέα σύναψη γεννιέται. Στις νέες αυτές συνάψεις μεταξύ των νευρώνων που εδώ είναι οι χρήστες της πόλης η ανώτερη Αισθητική είναι κάτι απαραίτητο όσο η ζωή. Ο Lance Hosey, αμερικάνος αρχιτέκτονας κηρύττει: αν κάτι δεν είναι όμορφο, δεν είναι και βιώσιμο. Η Αισθητική έλξη είναι μια περιβαντολογική επιταγή.

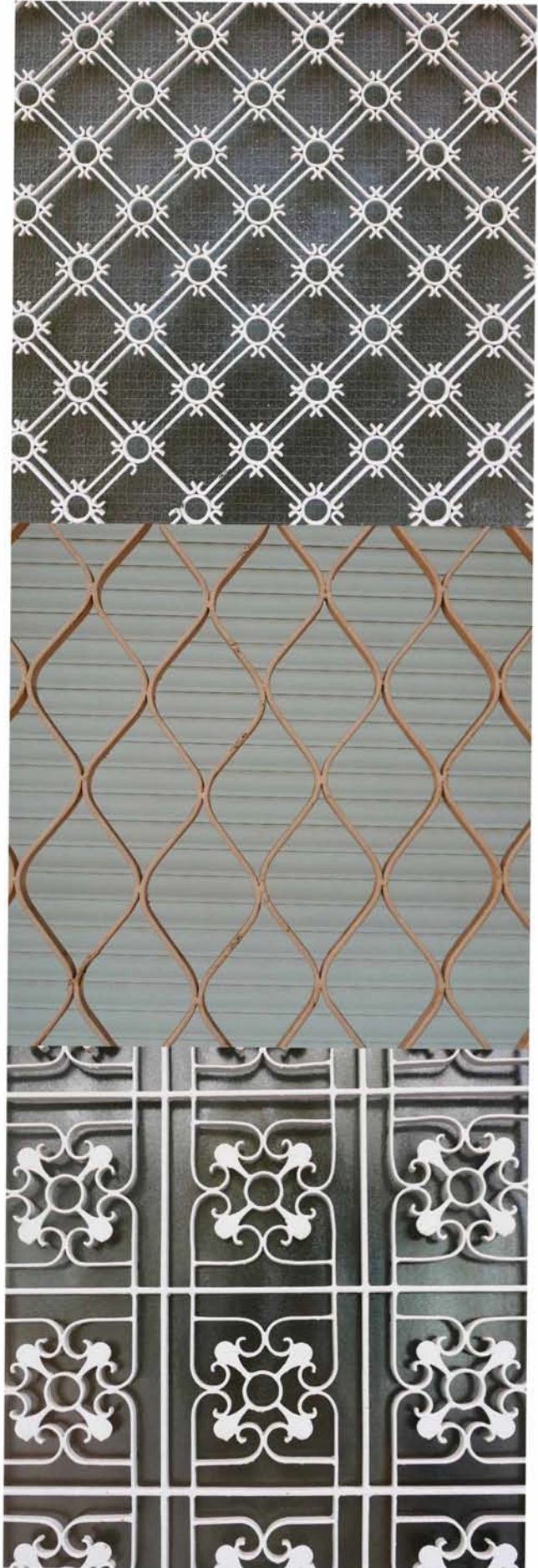
Σχεδιάζοντας Αισθητική:

| Η Προβολή σε τοίχους πολυκατοικιών έργων κλασσικής ομορφιάς από τη ζωγραφική, τη φωτογραφία, τον κινηματογράφο, το γραφιστικό σχεδιασμό.

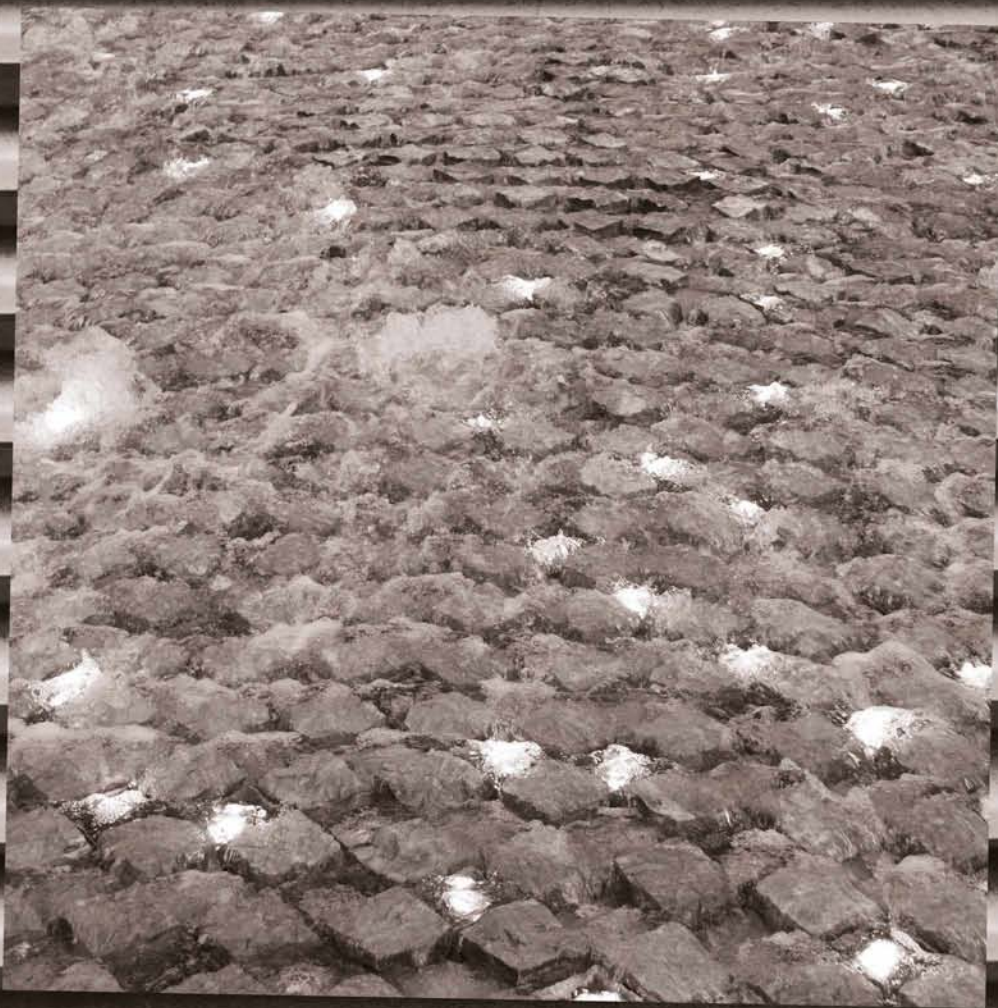
| Το στήσιμο στη κεντρική πλατεία μιας ελαφριάς ευέλικτης αρχιτεκτονικής κατασκευές που εντός της θα μεταφερόμαστε στο συνεργαζόμενο μουσείο του project. Θα μπορούσε να είναι από το MOMA της Νέας Υόρκης έως μια VR ξενάγηση στην Arsenale της Διετούς της Βενετίας.

| Η υιοθέτηση του παραπάνω κώδικα ηθικής και δεοντολογίας σε ένα μικρό, συμμετοχικό με το Πανεπιστήμιο project, αστικής ανάπλασης μιας παιδικής χαράς.

Ο Αισθητική είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι ένας Αισθητική.

Εικόνα 26 | Ιστορικό Κέντρο Λάρισσας :
Αναζητώντας την Αισθητική σε patterns θυρών

Ηθική

Ηθική

Ethics and Aesthetics Are One and the Same

Wittgensteinian

(Αυστριακός φιλόσοφος)

Ο Σχεδιασμός και η ανάπτυξη εργαλείων εμπλουτισμού της αστικής εμπειρίας μέσω μορφών αστικής πύκνωσης σύμφωνα με τις αρχές του ΤεχνοΑστικού οφείλει να υπόκειται σε ένα πλαίσιο συμπεριφοράς, πρόσληψης και επεξεργασίας της πραγματικότητας, είτε εσωτερικά, εντός εκείνων που εμπλέκονται σε μια τέτοια διαδικασία Σχεδιασμού, ανάπτυξης και εφαρμογής, είτε εξωτερικά, δηλαδή με ιδιώτες συνεργαζόμενους, δημόσιους φορείς, οργανισμούς ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Στην ουσία αναζητούμε ένα κώδικα δεοντολογίας, ένα *modus* ηθικής πρακτικής χρησιμοποιώντας ως λειτουργικό πρότυπο την ιδέα της εταιρικής ευθύνης που ένας μεγάλος οργανισμός όπως μια πολυεθνική εταιρία χρησιμοποιεί σαν οδικό χάρτη για τις σχέσεις της απέναντι στους μετόχους και στους πελάτες της.

Η Αποστολή μας :

Το ΤεχνοΑστικό είναι ένας υπεύθυνος πολλαπλός Αστικός Υπερπυκνωτής, προωθώντας και εκπαιδύοντας του την επιχειρηματική του δραστηριότητα. Το ΤεχνοΑστικό επικεντρώνεται και χρησιμοποιεί την ενέργεια των Αστικών Πυκνωτών, συστημάτων σύζευξης ποιοτήτων και δράσεων τέχνης και τεχνολογίας με σκοπό μέσω των ανώτερων ποιοτήτων καλλιέργειας, εκπαίδευσης και νεωτερικότητας που αυτοί παράγουν να εμπλουτίσει και να αναβαθμίσει το λογισμικό και το υλισμικό απόθεμα της πολης, εστιάζοντας τους πόρους της, στο ιστορικό κέντρο της Λάρισας, με μακροπρόθεσμο χρονικό και χωρικό ορίζοντα.

Οι Αξίες στις οποίες βασιζόμαστε:

Αριστεία

Το ΤεχνοΑστικό στοχεύει στην επίτευξη της αριστείας, της ενθάρρυνσης μιας αένας βελτίωσης σε όλες τις δραστηριότητές της.

Σεβασμός

Ο σεβασμός των ατόμων βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε δράσης που αναλαμβάνει το ΤεχνοΑστικό, η οποία δεσμεύεται να αξιοποιήσει και να σεβαστεί στο έπακρο τα χαρακτηριστικά, την αξιοπρέπεια και τη μοναδικότητα του κάθε ατόμου.

Εμπιστοσύνη

Το ΤεχνοΑστικό στοχεύει στη δημιουργία μιας σχέσης εμπιστοσύνης με τις προσδοκίες όλων των εμπλεκόμενων μερών, διατηρώντας την πίστη στις αναληφθείς ηθικές, ψυχικές και υλικές δεσμεύσεις.

Οι Ηθικές αρχές με τις οποίες συμμορφωνόμαστε:

Σεβασμός του νόμου

Όλες οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται και όλες οι ενέργειες μας είναι σύνομες με το υπάρχον νομικό καθεστώς εθνικών, κοινοτικών και διεθνών νόμων και κανονισμών.

Ισότητα και αμεροληψία

Όλες οι αποφάσεις και ενέργειες που λαμβάνονται εντός του πλαισίου του ΤεχνοΑστικού πρέπει να δείχνουν προς στο συμφέρον της Πόλης και του Πολίτη, να λαμβάνονται και να τελούνται με απόλυτη επαγγελματική αυστηρότητα και αμεροληψία, εφαρμόζοντας κριτήρια που είναι αντικειμενικά και ουδέτερα.

Διαφάνεια και αξιοπιστία

Κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων οποιασδήποτε λειτουργίας του ΤεχνοΑστικού, η συμπεριφορά πρέπει να βασίζεται στη μέγιστη διαφάνεια και αξιοπιστία. Η επικοινωνία με όλα τα μέρη και προς όλα τα επίπεδα είναι διαφανής, αληθής, πλήρης και ακριβής, χωρίς να ευνοούνται οποιοσδήποτε ομάδες συμφερόντων ή μεμονωμένα άτομα.

Ειλικρίνεια, καλή πίστη και ενδιαφέρον

Στη διαχείριση των οποιασδήποτε λειτουργιών του ΤεχνοΑστικού και των σχέσεων με ενδιαφερόμενα μέρη απαιτείται συμπεριφορά βασισμένη στις αρχές της δικαιοσύνης, ορθότητας, συνεργασίας, αφοσίωσης και αμοιβαίου σεβασμού.

Κοινωνική δέσμευση

Το ΤεχνοΑστικό είναι εξ ορισμού μια κήρυξη κοινωνικής - αστικής δέσμευσης ευθύνης αφού αποδίδει τη μέγιστη σημασία στους δεσμούς της με την κοινότητα επιχειρώντας να συμβάλλει ενεργά στην ευημερία της, στην εκπαίδευσή της, στη προώθηση του αστικού πολιτισμού μέσω των τεχνών και της τεχνολογίας.

Όλο το λειτουργικό οργανικό σύστημα που αναπτύσσεται γύρω από τη θεωρία του ΤεχνοΑστικού έχει σημασία και επιρροή πέρα από τα οποία φυσικά όρια του Ιστορικού Κέντρου της Λάρισας ή μιας οποιαδήποτε αστικής ζώνης. Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται εντός του είναι καθοριστικές και θέτουν τον τόνο της όλης δόνησης. Οι σκοποί, τα αποτελέσματα και οι επιπτώσεις είναι υπερτοπικά και σαν τέτοια πρέπει να εξετάζονται και να μελετώνται στο γενικότερο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον. Η ολιστική προσέγγιση κοινωνικής ευθύνης εκφράζεται κατ' ουσία αυτόματα και καθολικά μέσω της επαφής και της δραστηριοποίησης εντός της κοινότητας με αντίκτυπο στο μέλλον, στην υγεία και στην ευημερία της

Είναι θεμελιώδους σημασίας η τήρηση και η προώθηση αυτών των αρχών συμπεριφοράς και διακυβέρνησης. Η δέσμευση που αναλαμβάνουμε ως εκ τούτου αφορά και τη διατήρηση και σεβασμό των διαφορετικών "κουλτούρων" του αστικού χώρου, τη διάθεση και προσφορά σε διάλογο με όλα τα "κλαν" της πόλης, βασισμένοι σε μια σχέση εμπιστοσύνης και ειλικρινείας, την διασφάλιση ότι όλες οι δραστηριότητές θα είναι διαφανείς ενάντια σε καταστάσεις διαφθοράς.

Μια συνθήκη με απώτερο και ύψιστο σκοπό τη διατήρηση, τη προάσπιση και την προώθηση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σύμφωνα με τις αρχές που καθιερώνονται στο πλαίσιο θεμελιωδών συμβάσεων και ταυτόχρονα στην εξάλειψη του φαινομένου οποιαδήποτε διάκρισης ή αποκλεισμού λόγω φύλου, θρησκείας, εθνότητας, σεξουαλικού προσανατολισμού ή άλλων διαφοροποιών στοιχείων.

Σχεδιάζοντας Κώδικες Ηθικής:

Η υιοθέτηση του παραπάνω κώδικα ηθικής και δεοντολογίας σε ένα μικρό, συμμετοχικό με το Πανεπιστήμιο project, αστικής ανάπλασης μιας παιδικής χαράς.

Ο Κώδικας Ηθικής είναι Αστικός Πυκνωτής και το ΤεχνοΑστικό είναι ένας Κώδικας Ηθικής.

Εικόνα 27 | Ιστορικό Κέντρο Λάρισας : Εξερευνώντας την Ηθική στο μη δεδομένο: Λίνο Οργανισμός
Κοπερατίβα Νικόδημος, Qr code

Προοπτική (Νυχτερινή Περιήγηση)

Προοπτική (Νυχτερινή Περιήγηση)

Cities, like cats, will reveal themselves at night.

Rupert Brooke
(Άγγλος ποιητής)

Το Ιστορικό Κέντρο της Λάρισας, εκτός άλλων, είναι μέρος ενός οργανικού συνόλου. Ενώσ αστικού οργανικού συνόλου το οποίο όπως κάθε τι οργανικό έχει τους δικούς του βιολογικούς ρυθμούς ακριβώς όπως κάθε έμβιο ον.

Έτσι, το βράδυ, τότε που η πόλη ηρεμεί και αναπαύεται βυθισμένη στο ομογενοποιητικό καλωπίζων πέπλο του σκοταδιού, μια νέα πραγματικότητα αναδύεται μπροστά στα μάτια του σιωπηλού παρατηρητή της. Μια νέα εμπειρία πραγματώνεται. Μια νέα αστική εμπειρία αναδύεται:

Νυχτερινή, σιωπηλή, μυστηριακή.

Μια καθαρτήριοσ διαδικασία συντελείται κάθε βράδυ που η πόλη στέκει μόνη στο σκοτάδι. Μια διαδικασία εξαγνισμού οπτική, οσφρητική, ακουστική, ενεργειακή, συντελείται με την διπλή απόσυρση κατοίκων και φωτός. Εκεί, τότε, στο σκοτάδι, με μια εισπνοή απροκάλυπτα οργανική η πόλη αποσύρεται στον εαυτό της με μια εκπνοή ακαταμάχητα μαγική η πόλη αποκαλύπτει τον εαυτό της. Βαθιά μέσα στην αναγεννητική πνοή της νύχτας, τότε που κατακάθεται η βοή του μπετόν και σβήνει η γεύση της σκόνης, αυτή η δυσιπόστατη διαδικασία απόσυρσης/αποκάλυψης μας δωρίζει εικόνες. Μνήμες. Αντιλήψεις. Βιώματα. Φιλοδοξίες. Ροές. Μας υπενθυμίζει ότι το ιστορικό κέντρο της Λάρισας (όπως κάθε μεγάλη πόλη θα ισχυριζόταν για τον εαυτό της) είναι ένας τόπος όχι μόνο οικονομικών ανταλλαγών αλλά και ανταλλαγών πόθων, βιωμάτων, πολιτισμών. Αυτό δηλαδή που είναι κάθε αστικό περιβάλλον:

Ένας συστηματοποιημένο υλικό και πνευματικό πλαίσιο αλληλεξαρτήσεων και ανταλλαγών.

Οι αφηγήσεις αυτών των διαδικασιών προβάλλονται γενναιόδωρα σε ένα υβριδικό τόπο, ένα κατώφλι (ή ένα σύνορο με την έννοια του frontier κι όχι του border) όπου το δημόσιο και το ιδιωτικό ακουμπάνε και αλληλοσυμπληρώνονται.

Ένα Κατώφλι - Πέρασμα. Μια Πύλη - Σύνορο. Στις νυχτερινές, έρημες εισόδους των πολυκατοικιών. Εκεί που το "Δημόσιο" εισχωρεί στο "Ιδιωτικό". Εκεί που το "Ιδιωτικό" αφήνεται στο "Δημόσιο" ένας αστικός μικρότοπος που αφηγείται ιστορικές, κοινωνικές, προσωπικές, ταξικές, θρησκευτικές, αρχιτεκτονικές μικρόαλληλεξαρτήσεις.

Ένας τόπος Εισόδων και Εξόδων σε αστικά αφηγήματα τωρινών και παρελθόντων χρόνων. Εκεί, τότε, στην αισθητηριακή σιγή της βαθιάς νύχτας όπου η πόλη αποκαλύπτετε αποσυρόμενη, οι μισοφωτισμένες είσοδοι των πολυκατοικιών προσφέρουν στον τυχερό νυχτερινό περιηγητή-αναγνώστη μια μοναδική αρχιτεκτονική σκηνογραφία.

Μια κινούμενη-ακίνητη φωτογραφία, καρέ καρέ, κτήριο κτήριο, είσοδος είσοδος.

Μια νέα πρόσληψη μιας αένας αστικής εμπειρίας.

Η σειρά των φωτογραφιών των νυχτερινών εισόδων των πολυκατοικιών μας εισάγει σε έναν άλλο τρόπο κατανόησης της πλούσιας ποικιλίας του αστικού τοπίου της Λάρισας.

Και μιάς άλλης ανάγνωσης του αφηγήματος της.

Εικόνα 28 | Ιστορικό Κέντρο Λάρισας : Εξερευνώντας την Προοπτική - Νυχτερινα Σύνορα 1

Εικόνα 29 | Ιστορικό Κέντρο Λάρισας : Εξερευνώντας την Προοπτική - Νυχτερινα Σύνορα 2

Ανεκτικότητα / Επιχειρηματικότητα

"Μένωνα, τα παλιά τα χρόνια οι Θεσσαλοί ξεχώριζαν μέσα στους Έλληνες και τους θαύμαζαν διότι ήταν επιδέξιοι καβαλάρηδες και βαθύπλουτοι άνθρωποι. Σήμερα -αυτό νομίζω- τους θαυμάζουν και για τη σοφία τους, προπάντος τους συμπολίτες του φίλου σου του Αρίστιπου, τους Λαρισαίους. Και αυτό το χρωστάτε στον Γοργία· γιατί με τον ερχομό του στη Λάρισα κατάφερε να τρέχουν πίσω του για τη σοφία του και οι επιφανέστεροι από τους Αλευάδες —ένας είναι και ο ο δικός σου εραστής ο Αρίστιπος..."

Πλάτωνας "Μένων"
(Μετάφραση Ιωάννης Πετράκης)

Υπάρχουν ποιότητες που μπορούμε να δανειστούμε από την Επιχειρηματικότητα με σκοπό την συγκρότηση εκείνου του αξιακού οδικού χάρτη που επάνω του επιχειρούμε να χαράξουμε μια πορεία προς την αναγέννηση του ελληνικού αστικού τοπίου. Η πρώτη είναι αυτή η βαθιά ανάγκη να βελτιώσουμε τα πράγματα ή να τα αποδεχτούμε. Κι αυτή η αναζήτηση της αρίστης είναι συγγενείς και με την ποιότητα της εφεύρεσης - ανακάλυψης. Η ικανότητα του να βλέπεις τα δεδομένα με μια φρέσκια ματιά είναι χρήσιμη. Η Επιχειρηματικότητα μας διδάσκει την προθυμία να πειραματιστούμε, να αναλάβουμε ρίσκα και να είμαστε συνειδητά ενήμεροι στο να δεχτούμε την αποτυχία. Μας διδάσκει την εμμονή στο όραμα άλλα και την ευελιξία και προσαρμοστικότητα στις αποφάσεις. Το T εχνοΑστικό είναι μια start up νεοφυής εταιρία. Παράλληλα αναφέρω σκέψεις πάνω στην ποιότητα της Ανεκτικότητας και αυτό το κάνω γιατί θεωρώ ότι εκτός από τους προφανείς θετικούς λόγους που τη συνοδεύουν, υπάρχει μια βαθιά και αδιόρατη σχέση μεταξύ των δυο αυτών εννοιών που μπορούν να καθορίσουν την αστική κουλτούρα. Πιστεύω ότι η μια πηγάζει από την άλλη. Όπως λέει και η Janet Jacobs στο "The Death and Life of Great American Cities" σε αυτές τις ποιότητες (της ανεκτικότητας, του σεβασμού, της επιχειρηματικότητας) βρίσκεται μια από τις φόρμουλες της οικονομικής και κατ' επέκταση κοινωνικής υγείας της πολης. Αυτός ο συνεχόμενος κοχλασμός νέων ιδεών που αυτές οι ποιότητες παράγουν

Ακολουθούν σκέψεις πάνω σ' αυτό.

Ο Αστικός Πυκνωτής αυξάνει την ανοχή και προωθεί την ανεκτικότητα.

Η Ανεκτικότητα και η ανοχή βοηθούν την ισορροπία.

Η αστική κουλτούρα είναι (ή οφείλει να είναι) μια εξισορροπητική κουλτούρα.

Το κέντρο της πολης έχει την ικανότητα να παρέχει κάτι για όλους, μόνο επειδή, και μόνο όταν, δημιουργείται από όλους.

Οι πόλεις είναι πολιτιστικές και ιδεολογικές εκφράσεις.

Η κοινωνική και πολιτισμική ποικιλομορφία του Ιστορικού Κέντρου τον καθιστά μηχανισμό δημιουργίας ανοχής και ενσυναίσθησης.

Μια προοδευτική κοσμοπολίτικη ιδεολογία προάγει τον σεβασμό των κοινωνικών και πολιτισμικών διαφορών.

Έχοντας λύσει σαν κοινωνία το ζήτημα του φύλου τώρα επικεντρωνόμαστε στον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Η Ανεκτικότητα όμως δεν Αφορά Μόνο τον σεξουαλικό προσανατολισμό, ή τη θρησκεία ή την εθνικότητα.

Το παρόν έγγραφο επεκτείνει τη συζήτηση για το δικαίωμα στην πόλη μέσω της ιδέας του αστικού αδύνατου. Η αρχική προϋπόθεση είναι το θεμελιώδες και παλιό ερώτημα - τι είναι στην πραγματικότητα μια πόλη, τι θέλουμε να είναι και ποιος πρέπει να εμπλακεί στην παραγωγή της; Το δικαίωμα στην πόλη δεν είναι μόνο ένα κίνημα για τα υλικά δικαιώματα, αλλά και το δικαίωμα να διαμορφώνει, να παρεμβαίνει και να συμμετέχει στην ξεδιπλώνουσα ιδέα της πόλης.

Οι πόλεις είναι ζωντανές οργανικές ενότητες, όχι πάλης ή σύγκρουσης, άλλα συνεννόησης, που συνεχώς αναπροσαρμόζονται και αναδιαμορφώνονται σε χιλιάδες τρόπους μέσα από καθημερινές συναντήσεις.

Ο Αστικός Πυκνωτής υπηρετεί την Συνεννόηση.

Η πολυμορφία και η Ροή του Ιστορικού Κέντρου ζωτική για την επικοινωνία και την ανταλλαγή.

Πρέπει να δημιουργήσουν νέους ανοιχτούς δημόσιους χώρους, τόσο σε πραγματικό όσο και συμβολικό επίπεδο- που θα μοιραζόμαστε όλοι.

Ο πλουραλισμός και η κουλτούρα της ανεκτικότητας είναι καρποί των Αστικών Πυκνωτών.

Η λειτουργία του Crowdfunding, δηλαδή μια συλλογική προσπάθεια πολλών ατόμων τα οποία δικτυώνονται και συνενώνουν τους πουρούς τους προκειμένου να υποστηρίξουν οικονομικά προσπάθειες που ξεκίνησαν από άλλα άτομα
Το πάθος, ο δυναμισμός, η καινοτομία, που απορρέουν από την Επιχειρηματικότητα είναι

Όση περισσότερη καινοτομία στην πόλη, τόσο καλύτερη πόλη.

Κάθε νέα ιδέα οδηγεί σε δύο ακόμη νέες.

Εξωστρέφεια, καινοτομία, συνέργεια: τρεις βασικές προτροπές, τρεις βασικές ενέργειες των Αστικών Πυκνωτών

Το οικονομικό κέρδος ως απορία της επιχειρηματικότητας είναι προστιθεμένη αξία στην αστική κουλτούρα.

Υπάρχει μια κρίσιμη μάζα πολιτών στην πόλη, που μπορεί να λειτουργεί παγκοσμίως, είναι ευρέως συνδεδεμένη και δικτυωμένη, κατέχει την γνώση και μοιάζει να είναι έτοιμη να ακολουθήσει μια νέα επιχειρηματική κουλτούρα που κατανοεί τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που οδηγούνται από το διαδίκτυο.

Το ΤεχνοΑστικό είναι μια θερμοκοιτίδα νεοφυών επιχειρήσεων

Μια συμμετοχική δράση Δήμου, Επιμελητηρίου κι ενός τραπεζικού ιδρύματος που θα βοηθά σε ευέλικτες συμβάσεις μίσθωσης γραφείων, ή επιδότησης co working χώρων με στόχο την εστίαση σε προσιτούς και δημιουργικούς χώρους.

Η συνύπαρξη απαιτεί, εμπλουτίζει, ανταμείβει.

Η ανεκτικότητα δεν είναι στατική. Δεν είναι μια στάση που υιοθετείται μία φορά και ποτέ δεν αλλάζει. Η Ανεκτικότητα αναγεννιέται, προσαρμόζεται στα νέα ερωτήματα και στις νέες εξελίξεις.

Η ανοχή και ο διάλογος είναι άρρηκτα συνδεδεμένα.

Χωρίς ανοχή, δεν υπάρχει διάλογος. Χωρίς διάλογο δεν υπάρχει Σεβασμός.

Το ιστορικό κέντρο είναι ένα γίνεσθαι ανοχής, διαλόγου, σεβασμού.

Σχεδιασμός:

Στο πλαίσιο Larissa Open City "Annual Larissa/Thessalian Gay Parade" με παράλληλες εκδηλώσεις εστιασμένες στην μουσική, στη μόδα, στην Επιχειρηματικότητα, στον προγραμματισμό. Ίσως, καλύτερα σε πανελλήνιο επίπεδο

Η Ανεκτικότητα, η Επιχειρηματικότητα, ο Σεβασμός είναι Αστική Πύκνωση και το ΤεχνοΑστικό είναι Ανεκτικότητα, Επιχειρηματικότητα και Σεβασμός.

Εικόνα 30 | Ανεκτικότητα στο χώρο: Δεξαμενή Διοκλητιανού, Είσοδος διώροφης οικίας, πολυχώρος Λίντο

ΥΠΕΡΟΣΜΕΛΕ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Techno Civic 1.1

Opening the door for someone behind you is as important as designing a building.

Bill Murray
(Αμερικανός Ηθοποιός)

Τεχνο: που σχετίζεται με την Τεχνολογία και την Τέχνη ή την χρήση τους. Αστικό: που έχει σχέση με το άστυ, την πόλη, ανήκει σ' αυτό ή αναφέρεται σ' αυτό, που έχει σχέση με την κοινωνική τάξη των αστών και τους αστούς, αναφέρεται σ' αυτά ή εκφράζει τους αστούς.

Το ΤεχνοΑστικό είναι μια Αστική Διακήρυξη. Πρεσβεύει την Αστικότητα που ισούται με την Κινητικότητα. Την Κινητικότητα που ισούται με την Μετακίνηση. Την Μετακίνηση που ισούται με την Επιλογή. Την Επιλογή που ισούται με την Ελευθερία. Και η Ελευθερία είναι Αστικότητα.

Το ΤεχνοΑστικό είναι Αξιακό Σύστημα. Ο Σχεδιασμός η παραγωγή και η ανάπτυξη ενός κώδικα δεοντολογίας, αρχών και αξιών είναι στόχος του. Ο Αστικός Πυκνωτής είναι πομπός αυτού του συστήματος. Η ηθική θα παράξει Αισθητική.

Η θεωρία δεν είναι ουτοπική άλλα χρησιμοποιεί την γενεσιουργό ενέργεια της ουτοπίας. Αυτό το είδος ουτοπικού αστικού ενοφθαλμισμού θα βοηθήσει να κατανοήσουμε τη σύγχρονη αστική λειτουργία. Να απαντήσουμε γιατί ο ιδιωτικός χώρος δεν είναι Αρκετά “δημόσιος”, ενώ ο δημόσιος χώρος είναι υπέρμετρα “ιδιωτικός”. Να βρούμε τα όρια του ψηφιακού με το φυσικό, αν υπάρχουν, να οριοθετήσουμε να απελευθερώσουμε, να νοηματοδοτήσουμε πράττοντας και να πράξουμε νοηματοδοτώντας. Είναι ο Δημόσιος χώρος το wall του Facebook; Είναι το Instagram, η περιοχή των comments στα βίντεο του YouTube, είναι τα reviews στο Amazon;

Ο Αστικός Πυκνωτής είναι η λειτουργία σύνθεσης ποιοτήτων και ενεργειών σχετιζόμενες με την Τέχνη και την Τεχνολογία εντός του ψηφιακού και φυσικού χώρου του Ιστορικού Κέντρου. Αυτή η ενέργεια που παράγει είναι ανώτερη από το απλό άθροισμα των μερών της. Είναι μια επαυξητική λειτουργία. Μια προστιθεμένη αστική εμπειρία κοινωνείται στον ιστό της πολης.

Ο βασικός σκοπός, η κύρια επιδίωξη της θεωρίας του ΤεχνοΑστικού είναι να κοινωνήσουμε μια αλήθεια. Την αλήθεια μιας νέας αστικής εμπειρίας μέσω εικόνων, πράξεων, αφηγημάτων όπως αυτά μπορούν να προσφερθούν διαμέσου των Τεχνών και της

Τεχνολογίας στο καθορισμένο και ιδιαίτερο αστικό περιβάλλον που ονομάζεται "Ιστορικό Κέντρο". Η Τέχνη, ιδωμένη είτε ως παράσταση-απεικόνιση ενός καθορισμένου ιδεώδους κάλλους, είτε ως μεταφυσικό κρυπτογράφημα [Chiffershrift] και η Τεχνολογία ως το αποτέλεσμα της εφαρμογής της επιστημονικής γνώσης για πρακτικούς σκοπούς, είναι οι δυο καταλύτες,

Ελπίζω, στο πλαίσιο αυτού του έργου που επιχείρησα να αναπτύξω παραπάνω, η θεωρητική εργαλειοθήκη της ΤεχνοΑστικής Θεωρίας και η πρακτική της υλοποίηση μέσω των εφαρμογών των Αστικών Πυκνώσεων να αποτελέσουν μια θαρραλέα, ειλικρινή και διεισδυτική δέσμη φωτός στην γνησία επιδίωξη όλων μας να συνεισφέρουμε στην ιχνηλάτηση της κοινωνικής ευτυχίας στην νέα μετά-αστική εποχή της συνδεσιμότητας και της ψηφιοποίησης.

Ίσως ακόμα, η όλη θεωρητική και πρακτική εργαλειοθήκη της "Εξυπνης Πόλης / Smart City" θα έπρεπε να ενσωματωθεί σε μια νέα ολιστική δικτυοκεντρική θεωρία του αστικού χώρου. Στη Νέα Αστική Τάξη πραγμάτων οι ψηφιοποιημένες Αστικές ζώνες οφείλουν στους χρήστες τους ένα μητροπολιτικό σύστημα νοηματοδότησης και ρύθμισης. Αυτή η Νέα Θεωρία, αυτή η Νέα Αστική Θεωρία αναπτύσσεται στο TecnoCivic. Γιατί το TechnoCivic είναι ένα Σύστημα. Για την ακρίβεια είναι ένα Σύστημα Συστημάτων. (Είναι η Αστικότητα της Αστικότητας)

Εικόνα 31 | Ο Αστικός Πυκνωτής ως μορφή και ως αντι λειτουργία:

Κτίριο λιανικού εμπορίου δίπλα στο Α΄ αρχαίο θέατρο, καφέ κεντρικού σταθμού ΚΤΕΛ, τοιχογραφία στα σκαλιά του φρουρίου, βιτρίνα λιανικού εμπορίου

Εικόνα 3X | Ο Αστικός Πυκνωτής ως μορφή και ως αντι λειτουργία:

Κτίριο λιανικού εμπορίου δίπλα στο Α΄ αρχαίο θέατρο, καφέ απέναντι από το Ά Αρχαίο Θέατρο, θέα της πόλης μπροστά από την σκηνή του Α΄ Αρχαίου Θεάτρου.

Παράρτημα

1. Foreign Affairs (January-February 2015) interview with Niklas Zennstrom (founder of Skype)
2. Foreign Affairs (January-February 2015) interview with Jef Bezos (founder of Amazon)
3. William Gibson, "Neuromancer" Berkley Publishing Group
4. The City 1.0, The City 2.0 & The City 3.0, Charles Landry, April 2014
5. Aldo Rossi "Η Αρχιτεκτονική της Πόλης" - University Studio Press
6. Kevin Lynch "The Image of the City" - The M.I.T. Press
7. Ούρλιχ Κόνραντς "Μανιφέστα και προγράμματα της αρχιτεκτονικής του 20ου αιώνα" - Εκδόσεις Επίκουρος
8. Κορνήλιος Καστοριάδης -Η Ελληνική ιδιαιτερότητα (Τόμος Β, Η Πόλις και οι νόμοι) - Εκδόσεις Κριτική
9. The Soft Power 30 (2016) - Portland Communications, London UK
10. Trend Watch 2018 - Landor Associates New York, NY
11. "To See the Future of Cities, Watch the Curb" 2017 WIRED Magazine
12. Σημειώσεις από τις παραδόσεις των μαθημάτων.

Θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στη επιβλέπουσα καθηγήτρια μου κυρία Σοφία Βυζοβίτη για τις παρατηρήσεις, την αφοσίωση, την καθοδήγηση και την πάνω απ' όλα για την έμπνευση καθόλη τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους και κατά τη διάρκεια σύνθεσης της παρούσας πτυχιακής εργασίας. Επιπλέον θα ήθελα να ευχαριστήσω την διευθύνουσα του μεταπτυχιακού προγράμματος καθηγήτρια κυρία Άσπα Γοσποδίνη όπως και όλους τους αφοσιωμένους καθηγητές με τους οποίους είχα την τιμή να συνεργαστώ.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τους φίλους μου Αντώνη, Γιάννη, Ματίνα, Μαρία, Μιχάλη, Αρη, Ιωάννα, Χρυσάνθη, Θεοδώρα και όλους όσους συμμετείχαν και διέθεσαν τον πολύτιμο χρόνο τους για να με βοηθήσουν στην επεξεργασία και ανάπτυξη αυτής της εργασίας.

Στην Λ.

Σ' ευχαριστώ για την αγάπη. Γιατί με κρατούσες διψασμένο και συγχρόνως γεμάτο. Φωτίζομαι από την λάμψη σου.

Τέλος θα ήθελα να αφιερώσω αυτή την εργασία στους γονείς και την οικογένεια μου, Αδάμο, Ευαγγελία, Στέργιο, Ρεα, Στέλιο, Μπέσσυ.

Ευχαριστώ για την ολη την αγάπη και την υποστήριξη. Αυτό εδώ έγινε δυνατό χάρη σε εσάς..

Πόλη	City
είναι	is
(πάνω απ' όλα)	(above all)
ο χώρος	the
ένωσης - αντιπαράθεσης	space
εξατομικευμένων ανεξαρτησιών	of union - confrontation
και	of individualized independences
προσωπικών ιδιαιτεροτήτων.	and
	personal particularities.

Καθήκον μας	Our mission
είναι	is
να κατανοούμε	to understand
το Αστικό Περιβάλλον	the Urban Environment
ούτος ώστε	that's it
να πράττουμε:	to do:

αντιστρέφοντας παθογένειες	reversing pathogens
ισχυροποιώντας Αρετές	enhancing Virtues

προδοκώντας συνθήκες	predicting conditions
Οργανικής Αρμονίας	of Organic Harmonization

ώστε οι Δυνάμεις της Ζωής	so the Strengths of Life
---------------------------	--------------------------

να ρέουν αέναα	to perish indefinitely
αυτοθρεφόμενες	Self-inflicted
Αγάπη	Love

